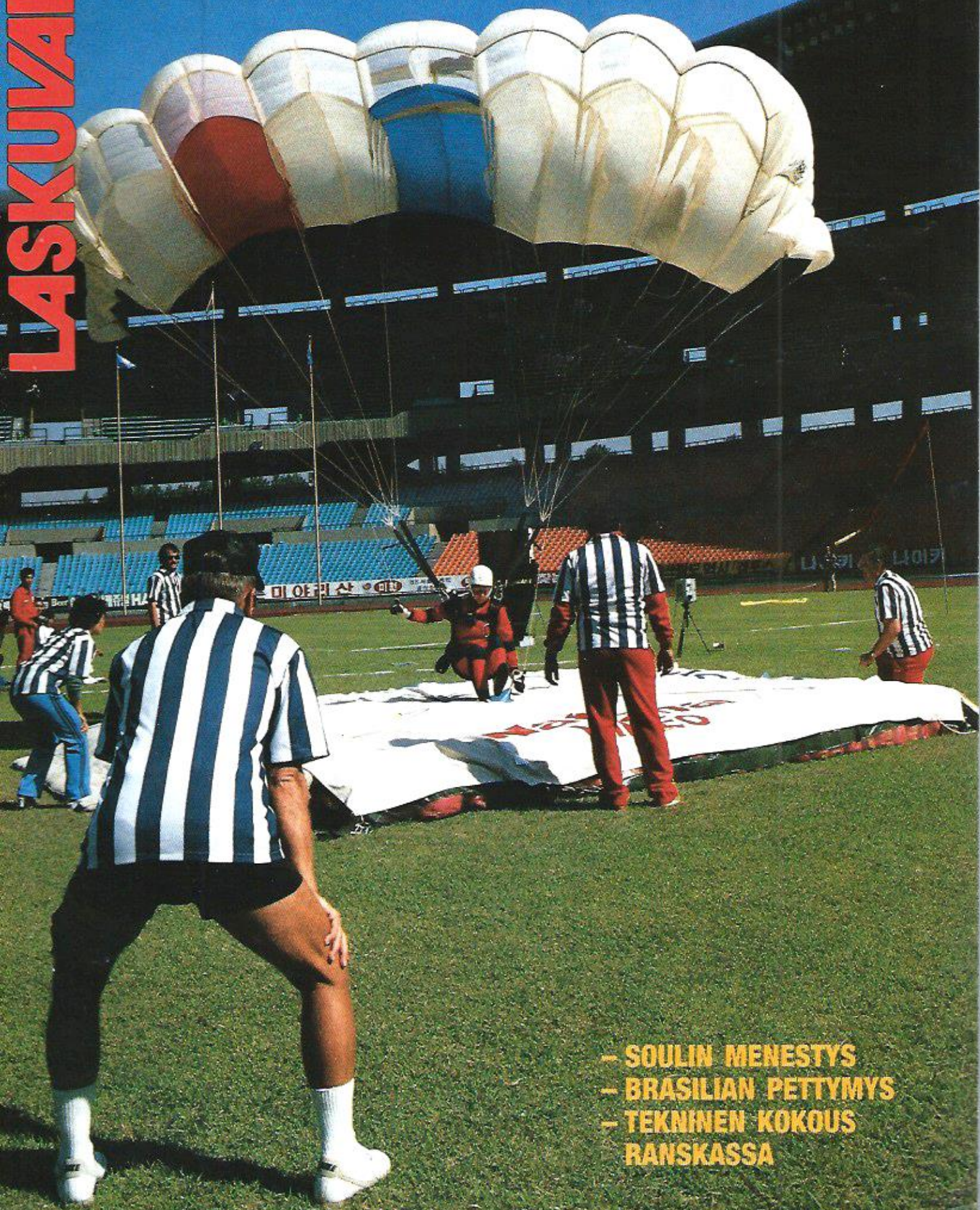

LASKUVARJOURHEILU 10 v

Finnish Magazine of Sport Parachuting

No 4 1987 vol. 11. vuosikerta. 15 mk.

– SOULIN MENESTYS
– BRASILIAN PETTYMYS
– TEKNINEN KOKOUS
RANSKASSA

Väriä
teollisuus-
maalaukseen!

teema colori

teollisuusmaalien sävytysjärjestelmä.
TIKKURILASTA!

Järjestelmällä voidaan sävyttää lähes kaikkia eri sideaineisin
perustuvia teollisuusmaaleja.

TIKKURILA OY

Teollisuusmaaliryhmä
PL 53, 01301 VANTAA, puh. 90-830 91

AKAVA

**LEHTI HAKEE
PROVISIOPALKKAISTA
ILMOITUSMYYJÄÄ.**

**OTA YHTEYTTÄ MIMMAAN,
PUH. 90-378 055/T TAI
378 827/SLK**

**LEHDEN TILAUSMAKSU ON ENSI VUONNA
70 MARKKAA, KOSKA TÄMÄ JULKAISU
PYLLÄHTÄÄ MUUTEN NURIN.**

**TILATKAA IHMEESSÄ PIKAISESTI LEHDEN VÄLISSÄ
OLEVALLA LOMAKKEELLA! OSOITE- JA NIMITIEDOT
SELVÄLLÄ KÄSIALALLA, KIITOS.**

TUE ALAN AINOAA SUOMALAISTA.

Päätoimittaja: Mimma Lehtovaara, puhelin 90-378 055/t

Ulkoasu: Ape Kuparsaari, Jukka Kujala

Toimituksen osoite: Laskuvarjourheilu, Malmin lentoasema, 00700 Helsinki

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho, Malmin Lentoasema, 00700 Helsinki, puhelin 90-378 827

Painopaikka: Aurasen Kirjapaino, Saksankatu 1, 30100 Forssa, puhelin 916-221 00

Irtonumerohinta 20,- vuosikerta 70,-. Neljä numeroa vuodessa.

Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

Lehti ottaa mielellään julkaittavaksi lukijoiden valokuvia, piirroksia ja juttuja.

Kansikuva: Sinikka Nieminen menestyi Soulessa. Hypyn talensi Jari Mäkinen.

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Soulin menestys sävähdetti
- 8 Brasilian RW-MM pettymys
- 12 Tekninen kongressi Ranskassa
- 16 Pätkelmät
- 18 Hyppymestarikurssien kuulumiset
- 20 PM taito/tarkkuus
- 23 Campusten vauvaviat
- 24 Antonovilla Aasiassa
- 26 Malmin syyskisat
- 28 Suomen tunturit kutsuvat
- 29 Kuonokoppakuvausta edelleen Oulusta
- 30 Miljoonalaatikko

ALAN AINOA KOTIMAINEN 10 VUOTTA

Eiväthän he aivan itämaan tietäjiä olleet, mutta viisaita miehiä kuitenkin:

Kymmenen vuotta sitten alettiin julkaista Laskuvarjourheilu-lehteä, joka onkin ilmestynyt koko tämän ajan enemmän tai vähemmän säännöllisesti. Tärkeintä lienee se, että lehti on – puutteineenkin – ilmestynyt.

Sillä mitä olisi elämä ilman Laskuvarjourheilu-lehteä? Mikäs toinen lehti julkaisisi RW-koulutusoppaan, tarinaa ja kuvia uusista ennätyksistä, kerhojen kisoista, isoista boogeista, oppilaiden kouluttamisesta?

Ei mikään toinen lehti.

Alan ainoa kotimainen palvelee jokaista hyppääjää oppilaasta hyppymestariin. Vain Laskuvarjourheilusta voit lukea hyppääjien omista asioista.

Ajatusleikki: Jos Laskuvarjourheilu-lehti keikahtaa nurin tilaajien vähäisen määrän takia – onhan meillä Ilmailu-lehti. Se julkaisee hyppyjuttuja.

VÄÄRIN. Ilmailu julkaisee kyllä hyppyjuttuja mutta vain hyvin vähän. Ilmailulla on niin monta muuta osaluuetta katettavanaan, että on aivan turha kuvitella hyppyjuttujen lisääntyvän räjähdysmäisesti Ilmailussa, jos oma lehtemme lakkaa ilmestymästä. Totuus on se, että vastaavia tarinoita ei julkaista missään.

Kun postiluukusta tippuu uusi Laskuvarjourheilu, väitän että jokainen tilaaja tarttuu siihen mielellään ja lukee sen verran tarkkaan. Jotta tulevaisuuskin sisältäisi tällaisia sykähdyttäviä hetkiä, olisi syytä tilata tämä lehti.

Suomen Laskuvarjokerho on julkaisijana tukenut lehden horjuvaa taloutta kymmenen vuoden ajan. Eikö olisi aika, että muutkin kerhot kantaisivat osan vastuusta! Se on ihan helppoa. I Nostatte alkeiskurssin maksua 70 markan verran ja näin tilaatte kaikille uusille oppilaille lehden. Lista osoitteineen toimitukseen ja rahat tilille konttasummana. II Nostatte kerhon jäsenmaksua 70 markalla, jolloin kerholaiset saavat lehden kotiinsa neljästi vuodessa.

Kerho ei siis joudu tekemään mitään taloudellisia uhrauksia, ainoastaan päätöksen, jonka seurauksena lehden tilausmaksut kasvavat, samoin levikki, eikä lehti tarvo kurjan taloutensa ahdingossa yhtä syvällä.

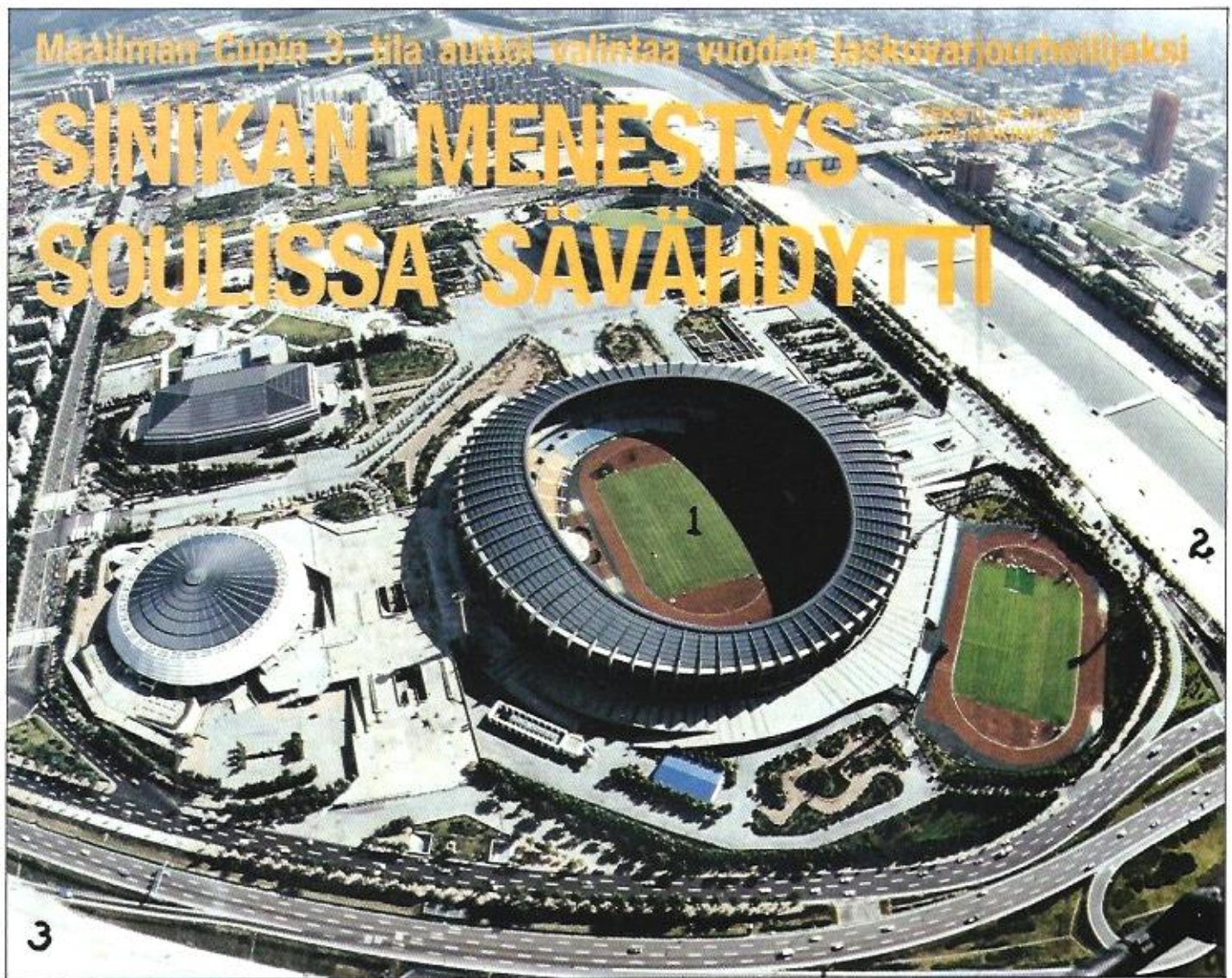
Lehden julkaiseminen on kallista, mutta olisihan järjestöntä lopettaa touhu vain siksi, että suomalaiselta hyppääjältä ei heru seitsemääkymmentä markkaa vuodessa. Rahalla saisi noin kaksi hyppyä, noin neljä tuoppia olutta, elokuvalipun ja pari hampurilaista tai Laskuvarjourheilun vuosikerran.

Lisäksi haluan toivottaa lukijoille turvallista, hauskaa ja menestyksellistä hyppyyvuotta 1988.

Mimma Lehtovaara

Maailman Cupin 3. tila auttaa valintaa vuoden laskuvarjourheilijaksi

SINIKAN MENESTYS SOULISSA SÄVÄHDYTTI

Sinikka Niemisen menestys Soulin kisoissa oli syksyn ilouutinen parakansalle. Olosuhteet eivät olleet helpot ja kansakilpailijat kolmestakymmenestä maasta antoivat kyllä vastusta.

Miksikään yleisömenestykseksi kisat eivät muodostuneet, kuvatkin puhuvat puolestaan, vaikka tarkkuushyppäminen olisi helppoa seurattavaa maallikoillekin. Tulevaisuus tuonee asiaan muutoksen, sillä onhan laskuvarjourheilu hyväksytty olympialaisten näytöslajiksi.

Stadionin reunat kurkottavat lähes 50 metrin korkeuteen ja tekevät ilkeitä pyörteitä tarkkuushyppyn finaalin aikana. Täysillä jarruilla tullessa alastulopaikkaa valiteltiin vaaralliseksi.

Joukkueen matkan piti alkaa perjantaina 18. 09. -87 H:ki-Vantaan lentoasemalta. Tavoite oli lentää ensin Tokioon ja olla siellä pari päivää, lentää Souliin päivää ennen kilpailun alkua. Mutta toisin kävi...

Kokoontuimme perjantai-iltana kentälle ja hyvissä ajoin ennen koneen lähtöaikaa, parin tunnin odottelun jälkeen selvisi jo pelätty tieto että Tokion kone on täysi. Onneksi oli tämän varalle löytynyt joukkueen budjettiin vielä mahtuva varasuunnitelma. Joukkueen johtaja marssi seuraavana aamuna matkatoimistoon noutamaan liput pienelle charterlennolle. Lähtö H:ki-Vantaalta sunnuntaina 20. 09. -87 klo 07.05 Zürich - Jedda - Bahrain - Soul.

Pari ensimmäistä päivää käytettiin aikaeron tasaamiseen sekä kaupunkiin tutustumiseen. Nähtävää oli tarjolla runsaasti ja silmät saivat panna parastaan tallentaessaan kaikkea näkemäänsä (kame-roista puhumattakaan). Esi-merkiksi ensimmäisen illan korealainen illallinen oli sykkähdyttävä kokemus, ruokalajeja oli vaatimattomasti 22-kappaletta ja makuja miedosta tosi

armottomaan.

Menomatka meni hyvin, vaikka lennolle tuli mittaa n. 26 tuntia. Perillä Soulissa oli 21. 09. -87 klo 17.30 paikallista aikaa. Tullimuodollisuudet sujuivat suhteellisen joustavasti. Vastassa oli paikallinen parakaveri (joka myöhemmin sai nimen "sutenööri", syyttä kylläkin). Ja joka pienen selittelyn jälkeen tajusi ettei Suomen joukkueella ollut varaa mennä kilpailijoille varattuun hotelliin ennen varsinaisen kilpailun alkua. Tanskalaisilta saadun vihjeen avulla löydettiin pussille sopiva hotelli n. 1/2 tunnin taksimatkan päästä kentältä. NEW NAI JA Tourist Hotel osoittautui kokemuksen myötä erittäin sopivaksi valinnaksi.

Ensikokemus Soulin elämään oli aika sykähdyttävä. Taksimatka kentältä hotelliin sujui tosi vauhdikkaasti ja vajaan kahden viikon oleskelun aikana ei moisen vielä ehtinyt tottua.

Kilpailijoiden majoitus kisan aikana oli järjestetty Seoul Palace Hotellissa, jossa tähtiä perässä 5 kpl.

Kansainvälinen kisa ilman Itä-Eurooppaakin

Mukana oli hyppääjiä kaikkiaan 31 maasta. Itäblokin hyppääjiä ei paikalla näkynyt. Poisjäämisen syy ei ollut tiedossa.

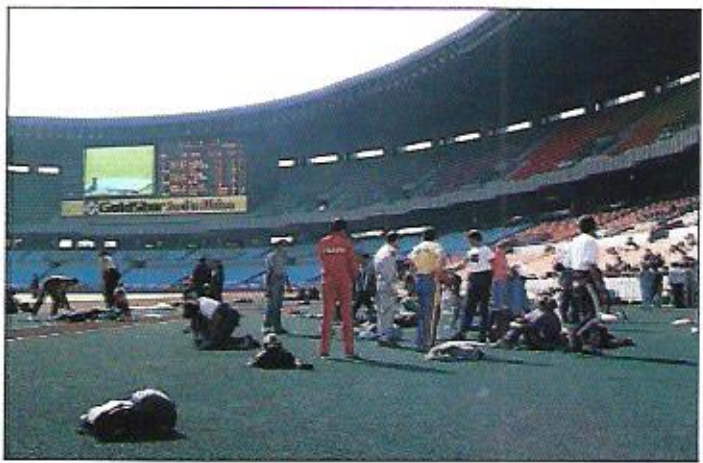
Herätys oli aamuisin klo 6.00 ja bussit lähtivät stadionille klo 7.00 tai ainakin oli tavoite lähteä. Myöhemmin, kokemuksen myötä huomasimme ettei lähtöajat nyt oleet niin tarkkoja.

Kilpailu käytiin Soulin Olympialaisten 1988 päästadionilla. Tämä sijaitsee Han-joen varrella Soulin urheilupuistossa. Alueella on, myös uimahalli, voimisteluhalli, yleisurheilijoiden majoitus, kentät ja suuri baseball stadion.

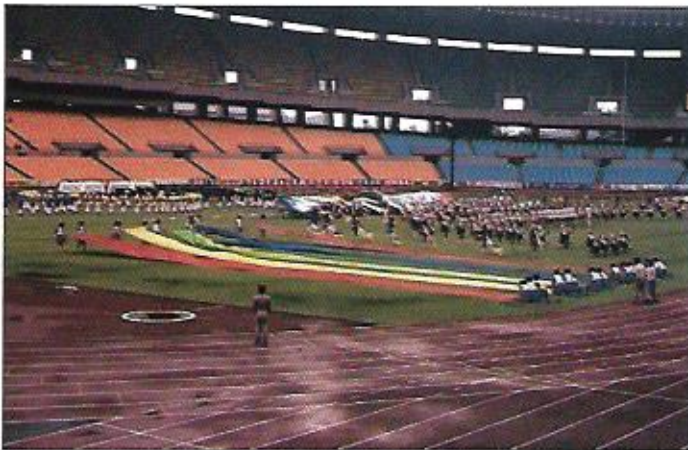
Keskus on toinen kahdesta alueesta, jossa pääosa olympialaisten urheilupaikoista sijaitsee. Itse stadion on kolme betonirakennus jonka ulkomuoto on peräisin Chosun Dynastian aikaisesta posliinikulhosta.

Stadionille mahtuu 100 000 katsojaa. Katon korkeus on parhaimmillaan 47 m ja sisäreunan leveys 245 m pituus 280 m. Eli hyppypaikkana mielenkiintoinen.

Maalialue oli stadionin keskellä, nurmelle oli tuotu n. 10 m x 10 m suuruinen "säkkikasa" jonka paksuus oli n. 30 cm, tämän päällä oli pressu ja pläkä oli sen päällä. Maalialue oli pehmeä mutta ei "luistava". Tästä syystä ehkä louk-

Kolmenkymmenen yhden maan voimin käytiin tulevilla olympianäyttämöllä tarkkuushyppykisa, johon oli kutsuttu kukin maan mestarit.

Korean ilmavoimien Bell U-1 helikopteri kuljetti hyppääjiä ylös.

kaantumisriski oli suurempi kuin normaali hiekalla hypätessä. Varsinkin jos tultiin vähänkin kovempaa. Loukkaantumisia sattui kilpailun aikana muutamia ja parissa oli ehkä osasyynä e.m. alusta.

Torstaina aloitettiin harjoitushypyillä. Hyppykoneina oli Korean ilmavoimien Bell U-1 helikopterit.

Sää oli lämmin ja aurinkoinen, tuulta oli 2-3 m/s ja se pyöri stadionin kattilassa, saaden aikaan mielenkiintoisen maalialueen kolmen kierroksen aikana.

Perjantainen sää oli pilvinen ja sateinen ja tuuli oli ylärajoilla. RW-porukka hyppi matalia näytöshyppyjä. Finaalit ja maahantulot olivat kovin hui-

man näköistä touhua, kun pyörteet, nostavat ja laskevat ravistelivat kupuja.

Tässä vaiheessa kävi ilmi että vähänkin kovermilla tuulilla stadion on tosi vaikea paikka hypätä. Näytöshyppy on vielä tehtävissä mutta tarkkuusfinaali on jopa vaarallinen esimerkiksi laskeuduttaessa kovilla jarruilla. Stadionin korkeat reunat 47 m ja muoto aikaansaavat hankaluuksia yllin kyllin.

Avajaiset ison maailman tapaan

Joukkueet marssivat stadionille kun olympialaisissa ikään. Joukkueiden esittely pääsuoralla j.n.e. Suomen joukkue oli tyylikäs sponsorin lahjoittamissa verkkareissa.

Ohjelma avajaisissa oli aika näyttävä. Soittokunta, tanssitytöt, näytöshyppy ja tietysti suora lähetys TV:ssä, joka näkyi myös stadionin isolla näyttötaululla.

Yleisöä oli paikalla aika paljon, määrää oli vaikea arvioida katsomosta johon mahtuu 100 000 henkeä. Avajaisien jälkeen odoteltiin sään paranevista huonolla menestyksellä.

JATKUU...

Avajaiset sujuivat kansainväliseen malliin marssien ja yhteisesiintymisten merkeissä. Taustalla ammottava tyhjä katsomo vetäisi 100 000 urheiluhullua, jos vain laskuvarjohyppäminen kiinnostaisi. Toki osa katsomosta oli täyttynyt.

Tositoiimiin säiden odottelun jälkeen

Sunnuntaina päästiin jo lopulta tositoiimiin. Sää oli aurinkoinen ja lämmin. Kilpailu alkoi klo 8.00 ja klo 12.00 mennessä oli hypätty jo kolme kierosta hyvissä olosuhteissa. Ensimmäinen kierros näytti suurimmalle osalle kilpailijoista olevan aika vaikea. Finaalit olivat rauhattomia ja tulokset sen mukaisia. Sinikka teki ekalla 08 ja Jami 16 cm.

Kilpailun vaikeudesta kertoo myös se ettei puhtaita 00:s tullut ekakieroksella kun 6 kpl (naiset 3, miehet 3). Koko kilpailussa tuli 00: tuloksia parhaimmillaan 12 kpl ja huonoimmillaan 6 kpl per. kierros.

Toinen kierros meni jo joukkueelta paremmin. Sinikka 03 cm, Jami 09 cm. Sinikkan kommentti hypyn jälkeen oli: "Nyt tuntuu hyvältä." Kolmen kierroksen jälkeen Sinikka oli sijalla 8 (14 cm) ja Jami sijalla 21 (28 cm).

Naisten kilpailun johdossa oli tässä vaiheessa USA:n Vares 03 cm, toisena Ranskan

Carjuzaa 04 cm ja kolmantena Canadian Olsen 06 cm.

Miesten johdossa oli Turkin Gorrgee ja USA:n Kern 04 cm, Ruotsin Nilsson (para-ski spesialisti) ja Korean Han 05 cm.

Iltapäivällä tuuli oli taas voimistunut, stadionin katolla oleva mittari näytti "vain" 5-6 m/s:ssa. Kentällä tuuli ei tuntunut kovin pahalta, maalialueeseen vieressä oleva mittari pyöri 1-3 m/s lukemissa.

Neljättä kierrosta ehti hypätä 7 joukkuetta, ennen kuin ylituomari keskeytti kilpailun. Tulokset olivat surkeita, seitsemästä joukkueesta ainoastaan kolme kilpailijaa pääsi pläköille. Loputkin olivat onnellisia kun selvisivät ehjinä maahan. Hetken näytti siltä että joudutaan tekemään protesti... Tästä oli kisojen alkurefingissä sovittu ettei tehdä "turhia" protesteja pikkuasioista.

Kun kilpailun ylituomari teki päätöksen koko kierroksen uusimisesta huokasivat joukkueet helpotuksesta.

Paineita kilpailun väkisin suorittamiseksi lisäsivät Korean TV:n suora lähetys stadi-

onilta ja paikalla ollut suuri yleisömäärä.

Illalla oli ohjelmassa Korean olympialaisten järjestelykomitean Presidentin tarjoama illallinen Sheraton Walker Hill Hotellissa.

Ja taas oli busseilla kiire siirtää joukkueet oikeaan paikkaan. Illalliselle oli joukkueille annettu tehtäväksi esittää jokin laulu t.m.v. ohjelmanumero.

CIP:n Presidentin Uwe Beckmanin ja muiden johtajien esitysten jälkeen, joukkueista ehkä USA:n RW-porukan esitys jäi mieleen hyvän saksofonistin myötä.

Suomen joukkue oli "harjoitellut" mörimöykyn. Esiintymisvuoron lähestyessä joukkueen johtaja huomasi olevan yksin, muulle joukkueelle oli tullut tarve käydä mukavuuksilaitoksessa. Onneksi aika loppui ennen kuin joukkueen vuoro tuli astua estradille, (kuulijat pelastuivat).

Menestys kuitataan

Viikonlopun jälkeen sää oli lämmin, tyyni mutta hieman utuinen. Kieros alkoi joukkueelta hyvin, Sinikka ja Jami 00. Kieros jouduttiin jättämään kesken pilvien takia. Lounaan jälkeen n. klo 12.00 päästiin jatkamaan.

Neljäs kierros meni kärjen pysyessä samana. Pieniä lipsahduksia tuli joista ehkä naisista Canadian Olsenin 08 cm oli pahin. Samoin miesten puolella Turkin Gorgesin 08 cm näytti huonolta tässä vaiheessa.

Neljäs, viides ja kuudes kierros päästiin hyppäämään hyvissä olosuhteissa. Ilma oli aurinkoinen, lämmin ja tuulta oli stadionin huipullakin vain n. 2-3 m/s:ssa. Kentällä tuulta ei juuri ollut 0-1 m/s:ssa. Tästä huolimatta (tai johtuen) tulosta syntyi monelle, hajontaa oli.

Suomen joukkue paransi tahtia, viides kierros Sinikka

00, Jami 01 cm. Kuudes Sinikka 02 cm ja Jami jäi vaajaiksi 16 cm.

Italian Madinellin tulos viidennellä kierroksella oli tulostaullalla pitkään 02 cm kun oikea tulos oli 12 cm. Tämä ja Canadian Olsenin kuudennen hypyn 16 cm, tekivät Sinikalle ja koko joukkueelle miellyttävän yllätyksen. SINIKKA NOUSI KOLMANNEKSI ja toi Suomeen mitalin.

Naisten mitalit menivät: 1. USA:n VARES 07 cm kulta, 2. Ranskan Carjuzaa 10 cm hopeaa, 3. Suomen Nieminen 16 cm pronssia. Hyvä Sinikka!

Miesten kilpailua johti viimeiselle kierrokselle saakka USA:n Kern. Viimeisen kierroksen 16 cm pudotti Kernin mitalistaistosta. Jossa Turkin Gorges 12 cm:llä vei kullan, hopean otti Ranskan Bernachot 17 cm:llä, pronssin vei ehkä yllättäen Taimaan Sameain 19 cm. Uusintahypyn jälkeen Japanin Kawagughin kanssa. Jami oli henkilökohtaisessa kisassa 24.

Joukkuekilpailussa Suomi sijoittui kuudenneksi, mitä voidaan pitää vähintäänkin kohtuullisena tuloksena.

Kilpailu kokonaisuutena oli erittäin vaativa ja jo sentit kertovat stadionin vaikeudesta hyppypaikkana. Kilpailu vaati hyvää pelihermoa ja tietysti vähän tuuriakin.

Tuulen pyöriessä stadionin kattilassa ei finaalin suuntaakaan ollut aina helppo päättää. Palkintojen jako. Epävakaisten säiden vuoksi kilpailukierrosten lukumäärää jouduttiin supistamaan kuuteen suunnitellun kymmenen sijasta. Iltapäivällä klo 16.00 oli päättäjaiset ja palkintojen jako.

Lyhyiden pakollisten puheitten jälkeen jakoi Korean olympiakomitean puheenjohtaja palkinnot.

Soulin stadionilta Sinikka kävi hakemassa ensimmäisen mitalin Suomeen. Saa nähdä montako ensi kesä tuo tullessaan.

Oli kiva kun ei tarvinnut Suomen lippua turhaan kanniskella muutamaa kymmentätuhatta kilometriä. Ehkä Maamme-kasetillekin vielä löytyy käyttöä kun tehdään töitä ja on hieman tuuria matkassa.

Kansainvälisessä seurassa näkyi harvinaisempiakin maita. Itä-Eurooppa sen sijaan ei syystä tai toisesta osallistunut kemuihin lainkaan.

Onnistuneen kilpailun jälkeen skoolataan Apulehden tarjoamalla shampanjalla. Toivottavasti tällaisia juhlakuvia saadaan julkaista muidenkin arvokisojen jälkeen.

MESTARIEN MAAILMANCUP LOPPUTULOKSET

Individual accuracy - women

Name	Nation	R1	R2	R3	R4	R5	R6	Total
Vares	U.S.A.	003	000	000	000	004	000	007
Carjuzaa	France	002	000	002	001	004	001	010
Nieminen	Finland	008	003	003	000	000	002	016
Madinelli	Italy	000	004	000	000	012	003	019
Larsson	Sweden	002	007	001	006	000	003	019
Quick	Australia	004	003	001	002	008	007	025
Olsen	Canada	000	000	006	008	000	016	030
Li	P R China	003	000	001	002	016	015	037
Mikkelsen	Denmark	016	003	008	008	000	007	042
Clements	United Kingdom	004	006	016	002	011	005	044
Schabus	Austria	008	014	004	003	016	000	045
Czappel	F R Germany	002	016	016	001	012	001	048
Gratzer	Switzerland	000	016	016	003	016	003	054
Mandagi	Indonesia	016	003	016	012	003	006	056
Bektas	Turkey	016	000	016	011	016	005	064
Van Waerebeke	Belgium	016	015	016	008	007	002	064
Sornnari	Thailand P	005	012	003	016	017	016	068
Jon	Korea	014	009	010	016	016	016	071
Muntarom	Thailand	016	008	000	016	016	016	072
V. D. Wijngaart	Netherlands	016	011	006	016	016	015	080
Vazquez	Argentina	016	008	016	016	016	008	080
Hwang	Korea	016	016	016	001	016	015	080
Noel	Spain	016	002	016	016	016	016	082
Thomas	India	016	016	016	016	016	016	096
Kang	Korea	016	016	016	016	016	016	096
Araujo	Brazil	016	016	016	016	016	016	096

Individual accuracy - men

Name	Nation	R1	R2	R3	R4	R5	R6	Total
Gorgec	Turkey	000	000	004	008	000	000	012
Bernachot	France	012	000	001	000	001	003	017
Sameain	Thailand P	016	000	000	003	000	000	019
Kawaguchi	Japan	003	001	003	006	004	002	019
Kern	U.S.A.	001	001	002	000	000	016	020
Nilsson	Sweden	001	001	003	003	008	006	022
Syim	Korea	003	002	002	008	003	004	022
Ouargaf	Morocco	016	002	003	000	002	000	023
Ali E.	U.A.E.	000	012	001	007	005	001	026
Chainulux	Thailand	013	003	000	000	002	008	026
Carrol	United Kingdom	005	004	000	016	001	001	027
McCarthy	Canada	016	002	003	003	003	000	027
Verstrepen	Belgium	002	006	016	003	001	000	028
Froiland	Norway	003	009	016	002	001	001	032
Aroca	Spain	003	014	000	001	000	016	034
Maver	Italy	016	003	006	000	006	003	034
Ring	Denmark	001	007	006	002	003	016	035
Zou	China	016	014	001	000	003	001	035
Weber	Switzerland	000	016	016	002	003	000	037
Oliveira	Brazil	010	003	016	008	001	000	038
Han	Korea	000	004	001	016	002	016	039
Hooge	F R Germany	005	002	000	000	016	016	039
Schmidt	Netherlands	001	000	016	000	016	007	040
Rittenschober	Austria	014	003	003	016	005	001	042
Laamanen	Finland	016	009	003	000	001	016	045
Ali J.	U.A.E.	013	004	003	000	016	011	047
Carrara	Argentina	002	008	008	016	016	000	050
Hwang	Korea	016	016	007	005	003	004	051
Dyer	Australia	001	003	014	016	003	016	053
Weidig	Luxemburg	016	003	016	016	004	016	071
Nasution	Indonesia	016	012	016	016	016	003	079
Estrella	Peru	016	016	016	016	016	016	096
McCarthy	Ireland	016	016	016	016	016	016	096
Gaswami	India	016	016	016	016	016	016	096
Gonzalez	Venezuela	016	016	016	016	016	016	096

Kiitos tukijoille

Apu-lehti
Camon
Scahia
Mobira
Yrittäjien Fennia

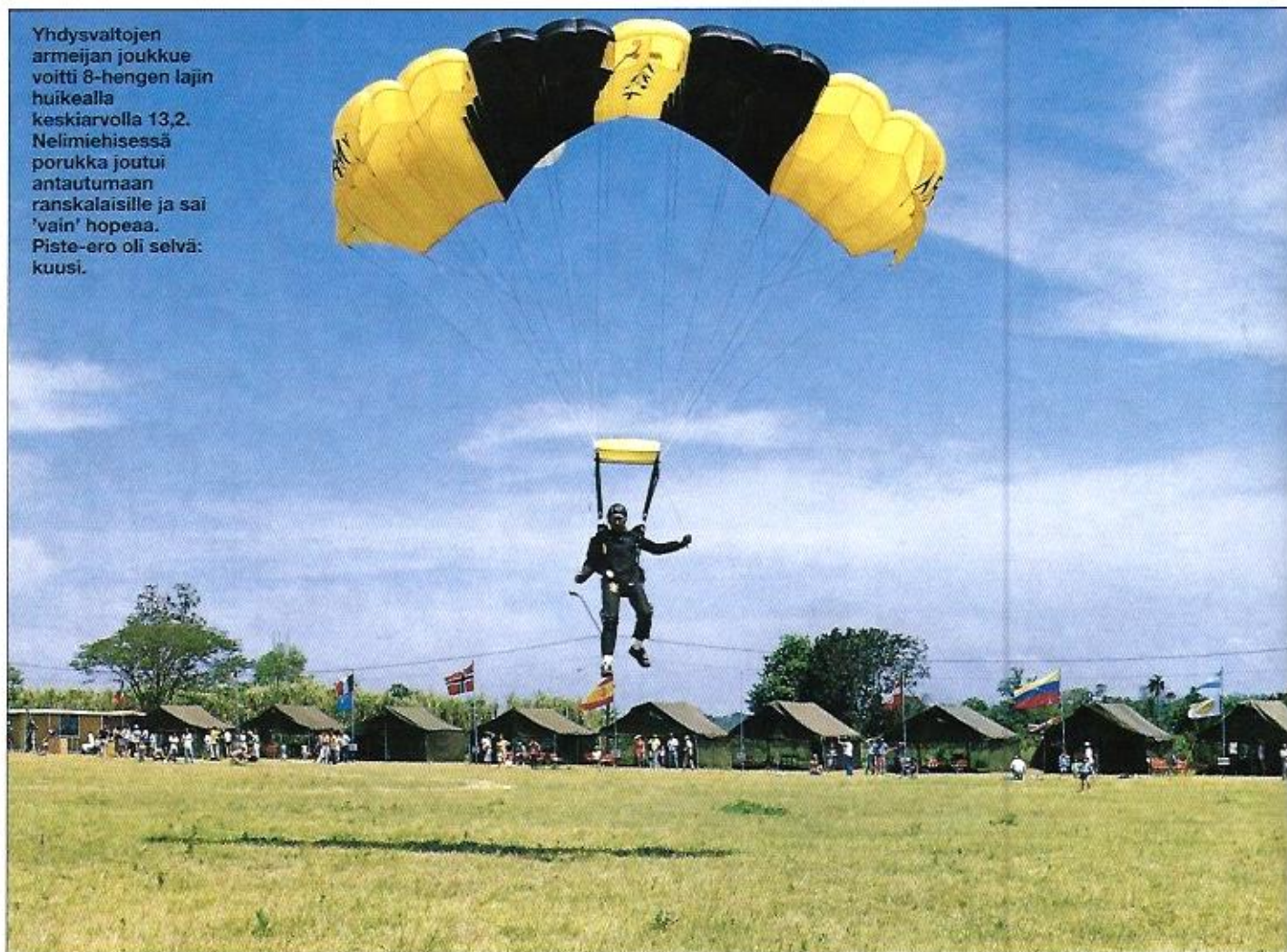
Pinnoitekeskus Ky Kuopio
Koillis-Häme/Jämsän Lehti Oy
Tiklas
Latu- ja Lenkkeilyvaruste
Turunen Oy
Raija ja muut jotka autoitte järjestelyissä.

Pettymysten Brasilia:

SUOMEN JOUKKUEEN PRONSSITOIVEET ROMAHTIVAT 11. TILALLE

TEKSTI TIMO AALTO
KUVAT MATTI KARJALAINEN

Yhdysvaltojen armeijan joukkue voitti 8-hengen lajin huikealla keskiarvolla 13,2. Nelimiehisessä porukka joutui antautumaan ranskalaisille ja sai 'vain' hopeaa. Piste-ero oli selvä: kuusi.

Ranskalaisten taidot nelimiehisessä tiedettiin jo ennen kisaa. Pojat kuittasivat voittonsa 123:llä pisteellä kymmeneltä kierrokselta. Joukkoon mahtui yksi 16 pisteen hyppy. Samaiset kuusitoista pistettä joukkue teki myös kahdeksalla, missä lajissa kisa olikin tiukempi, sillä fransmannit saivat vain kaksi pistettä vähemmän kuin jenkit.

Brasilian RW-MM reissu oli pettymys joka suhteessa. Ei riittänyt että hyppyt menivät alle tavoitteen. Kisajärjestelyt ontuivat, sääkin teki kiusaa ja joukkuehenki oli vähissä.

Laskuvarjourheilu julkaisee ohessa joukkueen johtajan Timo Aallon tilityksen kivikkoisesta matkasta, jollaista ei toivottavasti lajimme parissa enää tehdä.

Jutun tarkoituksena on herättää keskustelua aiheesta laajemminkin, toimitus toivoo erityisesti saavansa joukkueen jäseniltä vastineen, mikäli aihetta on.

Cataratas do Iguaçu
Patrimônio da Humanidade

Torstai 24. 9.

Finnairin pomppalaskusta New Yorkista selviytämme jatkoimme matkaa Floridaan Tampaan. Zephyrhillsiin tulimme vasta yöllä kello yksi. Tapasimme joukkueen, joka Hena lukuunottamatta majaili omassa talossaan, oli vielä hereillä ja katseli apaattisena televisiosta amerikkalaista dekkariviihdettä tyyliin Miami Vice. Etsimme omat nurkkauksemme ja panimme maata.

Lauantai 26. 9.

Pojat viimeistelivät aamulla vehkeitään Sunshine Factoryssa. Kaikilla oli samanlaiset varjot sekä Henan ja kumppaneitten kehittämä uusi valjas/reppusysteemi. Minulla ja Kariilla ei ollut muuta tekemistä kuin lähteä uimaan. Paikka olikin parasta mitä näinä kahdena päivänä olin Floridassa nähnyt. Muuten ympäristö oli pettymys rähjäisine hökkelilylineen ja kaikenlaisine rojuineen. Tuli vähän samanlainen vaikutelma kuin siirryttäessä Vaalimaalta kohti Leningradia. Höynähtäneitä täällä tuntuu olevan enemmän kuin missään muualla, sillä lähes jokaisessa kadunkulmassa oli jonkinlainen kirkko muistuttava pytinki.

Iltapäivällä menimme Zephyrhills'in hyppykeskukseen.

Kahdesta täysin pieleen menneestä hypystä huolimatta kiinalaiset olivat seitsemännellä tilalla 10,7 keskiaravolla, joka muuten oli sama kuin SM-kisojen voittajajoukkueella Scorpionilla elokuisissa Malmin kisoissa. Kolmen ensimmäisen kierroksen jälkeen Kiinan joukkue teki tasaista työtä 11-13 pisteen välillä.

Pojilla oli tarkoitus kokeilla tuliteriä vehkeitään. Saas nähdä pitävätkö ompeleet.

Saumat pitivät mutta toisesta hypystä tuli hätähyppy, sillä paikallinen DO alkoi lykätä öljyä ulos.

Illalla kello 19.30 starttasimme vuokra-Pontiacimme ja Henan Chevroletin kohti Orlandon lentokenttää, mistä tarkoituksenamme oli jatkaa lentoa suureen ja tuntemattomaan Brasilian maahan.

Lähtöselvityksessä saimme tuta eteläamerikkalaista byrokratiaa. Henkilökunta ei tunnut tietävän ketä koneeseen tulisi päästä, lippuja emme koskaan saaneet, mutta pääsimme kuitenkin matkaan kaksi ja puolituntia aikataulusta myöhässä.

Sunnuntai 27. 9.

Puolelta päivin olemme Sao Paulossa 11 tuntia kestäneen raskaan lennon jälkeen. Jatkohteytemme Ignacuun ei onnistu, vaan joudumme olemaan täällä vuorokauden. Saamme majapaikan Hupiksen vanhempien luota ja viettämme heidän kanssaan viihättävän illan brasilialaisessa ravintolassa seurustellen ja rentoutuen.

Tiistai 29. 9.

Eiinen päivä perillä Ignacussa meni lähinnä majapaikan etsimisessä ja paikkoihin tutustumisessa. Tänään pitäisi päästä käsiksi jo harjoitushyppyihin. Kisajärjestelyt tuntuvat kuitenkin olevan aivan hakoilla. Hyppäjä on lähes mahdotonta saada muiden paitsi jenkkien, joilla on oma Hercules paikalla ja ranskalaisten, jotka ovat vuokranneet harjoitusviikolla käytössä olevat koneet.

Perjantai 2. 10.

Viralliset kilpailujen harjoitushypyt alkoivat. Sääkin oli ukkosmyrskyn jälkeen seljennyt. Utu oli hävinnyt, mutta lämpötila oli vielä melko viileä. Poikien ensimmäinen harjoitushyppy meni pipariksi, sillä lähinnä uloshyppy Bandeiran-testa tuotti vaikeuksia.

Lauantai 3. 10.

Kaikki harjoitushypyt saatiin tänään tehtyä. Meikäläisten viimeinen hyppy antoi onneksi jo vähän toivoa. Illalla virallisen briefingin jälkeen pidämme joukkuebriefingin huoneessani. Joukkuetta eivät varsinaiset kilpailut tunnu pal-

Neuvostoliiton joukkue ylsi parempaan kuin kaksi vuotta sitten Jugoslaviassa. Nyt tuli kotiinvietäväksi pronssia kasimiehisestä ja viides tila neljän sekvenssistä.

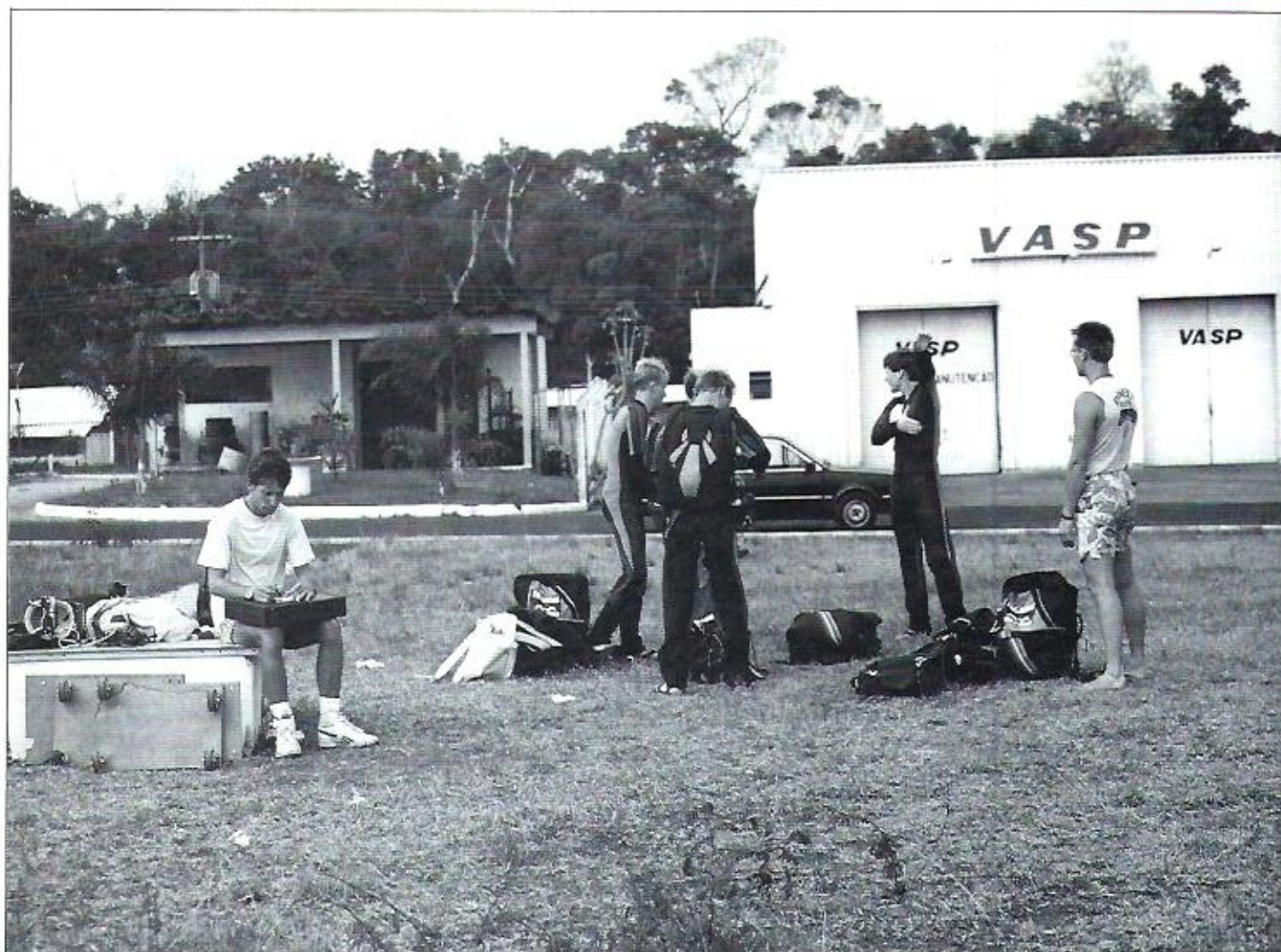
jon kiinnostavan. Tärkeämpää kun on selvittää mitä kisakassassa on rahaa. Matti Karjalainen on jakanut Alkolta saamansa 5.000 markkaa joukkueen hyppäävien jäsenten kanssa. Heidän mielestään varsinaiseen joukkueeseen kun eivät tuomari ja joukkueenjohtaja kuulukaan. Minun on pakko jäädyttää loput hallussani olevasta kisakassasta ja ilmoittaa että jokainen vastaa henkilökohtaisesti kustannuksistaan tästä eteenpäin.

Tiistai 6. 10.

Neljä kilpailuhyppyä on takana ja ne ovat menneet melko mukavasti 10 ja 11 pisteen tahtiin. Kun jaksaisivat tähän pinnistää niin saattaisi käydä vielä hyvinkin. Tosin Itävalta ja Italia ovat pelottavan varmoja hypyissään ja tekevät vähän enemmän pisteitä kuin pojat.

Muuten tunnelma on aivan onneton. Mököttäminen ja puhumattomuus tuntuu olevan valttia. Joukkue on jakaantunut kolmeen lohkokon: minä ja Kari, jotka asume samassa hotellissa. Sitten on Hena vaimoineen, joka myös asuu erillään omassa hotellissaan sekä varamies ja muu joukkue. Keskusteluhyteys toimii vain Henaan, jolla kyllä intoa ja yritystä riittäisi, mutta ei tunnu hankään pääsevän aivan sa-

7th WORLD PARACHUTING CHAMPIONSHIP RELATIVE WORK
 7th DE JUILLET 1980 PARIS - FRANCE
 RESULTADOS RESULTS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
FINLAND	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
FINLAND	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

malle aaltopituudelle muun joukkueen kanssa.

Torstai 8. 10.

Hypätty kuusi kierrosta nelimiehistä ja pojat ovat juuri ja juuri kymmenen parhaan joukossa. Poikien hyppyesitys ei ole ollut sitä mitä on odotettu eikä se ole riittävä tällä hetkellä maailmalla vallitsevaan tasoon nähden. Pronssista taisteltaessa olisi pystyttävä tekemään vähintään 12 pistettä eikä 14-15 pistettä hyptykään saisi olla ulottumattomissa.

Olemme pudonneet Jugoslavian tasosta huomattavasti, ehkä noin vuoden 1979 Ranskan tasolle. Tämä siitä huolimatta, että joukkue on harjoitellut tiiviisti vuoden päivät ja sillä on ollut rahaa käytettävissä enemmän kuin koskaan ai-

kaisemmin millään suomalaisella joukkueella. Kyse onkin ilmeisesti joukkueen todellisista taidoista, jotka eivät ole riittävät sekä joukkuehengestä ja motivaatiokyvystä.

Tilannearviointi USA:n kisojen pohjalta on ollut väärä. Joukkueen itsekkyys ja luulot omista kyvyistä on ollut käsittämätöntä luokkaa.

Kuudennen kierroksen jälkeen ollaan 10 pistettä jäljessä pronssitaistelijoista ja se on paljon.

Sunnuntai 11. 10.

Eilen saatiin nelimiehin hypättyä loppuun. Ranska voitti, Usa toinen ja Itävalta vei kiivaan taistelun jälkeen pronssia.

8-miehisistä on yksi kierros hypäämättä, mutta sekin jäi

↖ Näppäriltä pojilta sujuu renkaan vaihto lähes lennossa. Mauri Härski Hartikainen jaksaa helteestä huolimatta naureskella Jouko Hupis Hoviniemen ponnisteluille.

↑ ↑ Suomen joukkueen panos oli eittämättä pettymys. Pojat hypäsivät Henan fabriikin tekemillä valjailta, joiden koehyppyselostusta toimitus odottelee kiinnostuneena.

← Tulostaulu kertoo selvää kieltään maiden paremmuudesta.

→ Perheelisäystä saanut tai odottava parakansalainen ostaa luonnollisesti laskuvarjonalleen vauvalleen ja nukuttaa lasta kammarissa, jonka seiniä koristavat laskuvarjot.

↓ ↓ Ei mitään pultsariurheilua, vaan kunnan juppimeininkiä mokkavaljaissa.

→ Jukka Saarensillan hellyttävä uima-allas eleganssi.

kesken sään vuoksi, joten yhdeksän kierroksen tulokset jäivät voimaan.

Illalla oli palkintojen jako ja päättäjäiset. Kisat saatiin vietyä läpi vaikka se ei aina siltä näyttänytkään. Järjestelyjä ei voi kehua eivätkä säätkään niin vakaat olleet, vaikka lämmintä sitten lopulta tulikin. Tuskin CIP:n johtomiehet tulevat Brasiliaa pajaamaan.

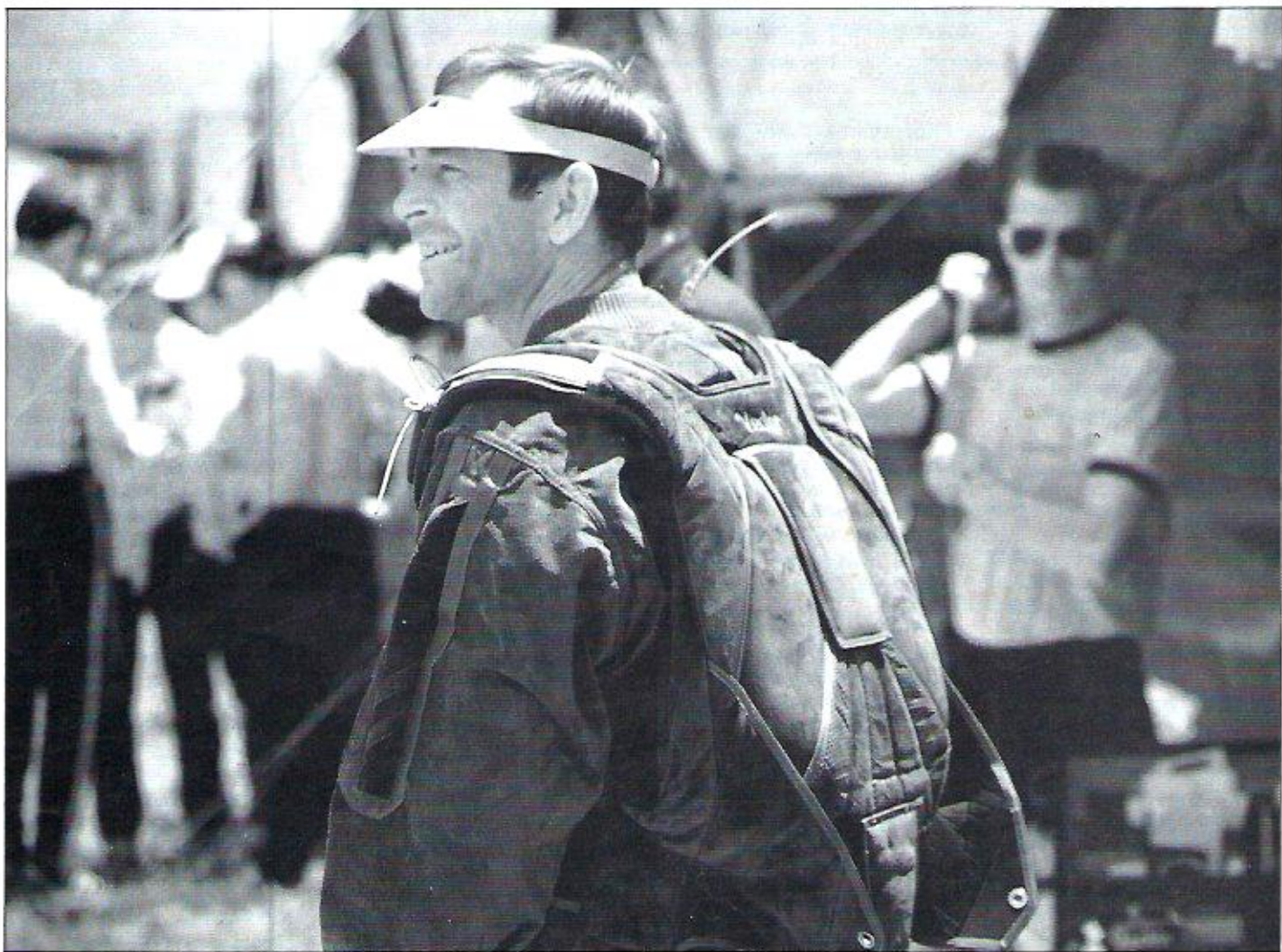
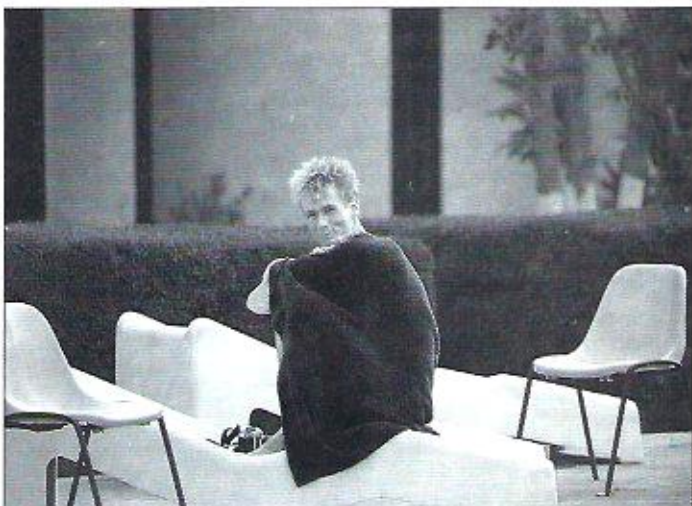
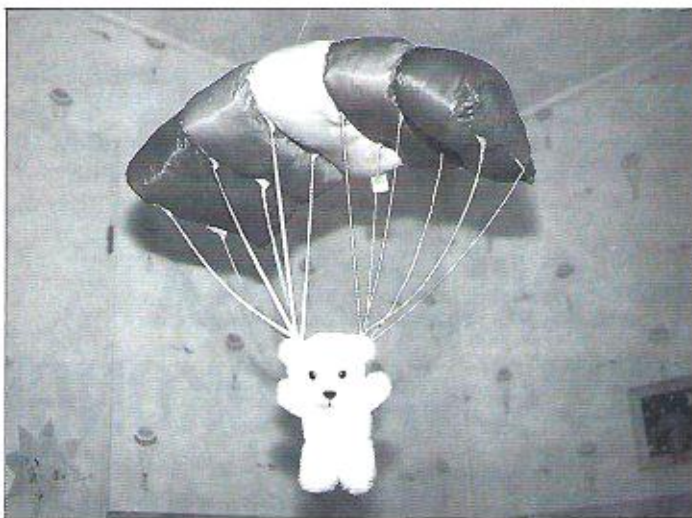
Suomen joukkue voi nyt sitten aloittaa lomailun, sillä meillä on lähtö vasta 16.10 jos saadaan liput siihen mennessä. Brasilialainen matkanjärjestäjä kun ei tunnu olevan niistä erityisen kiinnostunut.

Perjantai 16. 10.

Istumme Vasp:in Boeingissä Ignacun kansainvälisen lentokentän kiitotien päässä. Saim-

me liput kaksi tuntia ennen koneen lähtöä eli riittävän ajoissa. Nyt sitten jäävät taaksemme samban tahdissa kei-nuvat lantiot, halpa viina, tupakka ja ruoka sekä paahtva aurinko. Paras alkaa ajatella villahousujen ostoa ja kotinaulakossa odottavaa karvalakkia.

Samalla kun pilotit työntävät pultit tiski-in ja nousukiito alkaa, lävähää ohjaamon ovi selälleen. Onneksi pilotit eivät hätähdä vaan jatkavat kylmän rauhallisesti kiihdytystä ja vetävät koneen taivaalle. Tuskin on saatu 1 000 jalkaa korkeutta kun edessä istuva lentoemäntä irrottaa turvavyön ja kaivaa tupakat taskustaan. Uskomme kuitenkin Henan kanssa, että pääsemme vielä perille.

Ranskassa järjestettiin laskuvarjoalan ensimmäinen tekninen kongressi, johon osallistui edustajia 26

maasta. Suomesta tilannetta kävivät tutkailemassa Maurits Kouhia ja Eero Kausalainen, jonka

muistiinpanot julkistetaan lehdessä. Tärkeimpinä aiheina puhuttivat AFF-koulutus, tandemhyppy

ja oppilaspatjakoulutus. Oheisessa jutussa esitellään eri osanottajien käsityksiä

TEKNILLISESSÄ LASKUVARJOKONGRESSISSA PUHUTTUA

TEKSTI JA KUVAT EERO KAUSALAINEN

Eikä tilaisuuden arvovaltaa mitenkään vähentänyt Suomen delegaatiokaan (vas.) Maurits ja Eero.

Jean-Charles Portier (Sveitsi) esitteli perusteita AFF-koulutukselle:

Vertailu AFF/konventionaalinen

konventionaalinen

- enemmän ryhmäkoulutusta
- yksi kouluttaja voi hoitaa isomman ryhmän
- hyppyjen organisointi helpompaa; suuremmatkin ryhmät käyvät
- pieni hyppykorkeus riittää alussa
- vaatimukset koneelle pienemmät
- oppilaan rahallinen satsaus alussa pienempi → kynnyksen matalampi; pienempi kurssimaksu, pienet hyppymaksut

AFF

- henkilökohtaista koulutusta, 2 hyppymestaria
- suuri hyppykorkeus
- soveltuva lentokone; sopii AFF-ulohyppyihin
- kiipeää sopivasti
- on riittävän lämmin
- piggy-back välttämätön; kahvat, patja suositeltavia → suuremmat vaatimukset varusteille

- radiot tarpeelliset (patja)
- kallis kurssimaksu; varustus on kallis, tarvitaan 1-2 hyppymestaria
- vaikeuksia saada AFF-oppilaat tottumaan normaaliin hyppyelämään kurssin jälkeen
- vaikeuksia ollut saada oppilas tottumaan matalampiin hyppyihin kurssin jälkeen.
- AFF-oppilaat ovat konventionaalisen koulutuksen saaneita motivoituneita jatkamaan; suurempi rahasumma liossa, pääsevät "vapaan makuun" heti alusta pitäen.

Hyppääjä on "valmis" itsenäinen hyppääjä konventionaalisen systeemin 25-30 hypyllä.

AFF-koulutuksella oppilas on 7 hypyllä (onnistuneella) valmis taivaalle, lisäksi vielä saman verran harjoitushyppääjä, jonka jälkeen on saavutettu itsenäisen hyppääjän taso.

Sveitsissä AFF-koulutukseen kuuluu myös matalia hyppyjä 1100-1200 metristä.

Kustannukset (Sveitsin frangeja)
Konventionaalinen
- 30 SFR/hyppy

- kurssi voi olla ilmainen
- varusteiden vuokra 100 SFR
- lisenssi 150 SFR
- varusteet 200 SFR (kypärä, yms.)
- esittelyhyppy 100 SFR
- ym. ym.
- Yhteensä 750 SFR
- AFF
- 200 SFR
- 250 SFR
- 300 SFR varusteet
- ym. ym.
- Yhteensä 3.850 SFR koko hella roska.
- AFF-koulutuksessa oppilaan ostettava tietty osa varusteista.

Mitä AFF-tulevaisuus näyttää

- tandem-hyppyjen käyttö:
 - miten voitaisiin yhdistää eri koulutusjärjestelmien parhaat puolet
 - voisivatko kaikki AFF-oppilaat ensin suorittaa tandem-hypyn, jolla tutustutaisiin ilmaelementtiin
- pitäisikö käyttää AFF:ssa pyöreitä vai patjoja.
- AFF-kouluttaja (Ranska):
 - hommaa tehty kaupallisella pohjalla

Ranskan liiton Chief instructor:

- pienet oppilasryhmät 5-6 oppilasta
- Hollantilainen AFF-kouluttaja:
 - AFF:n pitäisi pysyä henkilökohtaisena koulutusmahdollisuutena, se on hieno järjestelmä; vaatii kuitenkin paljon kouluttajia. Pitäisi pitää "vanha järjestelmä" edelleen pääjärjestelmänä
 - puhujan keskuksessa 50 koulutettua AFF-oppilasta
 - konventionaalisisissa hypyissä oppilas voi olla arvaamaton: hän tekee päätökset yksin, on yksin ilmassa. AFF-hypyillä hän on koko ajan yhdessä (eye contact) hyppymestarin kanssa
 - kaikilla hypyillä ensimmäiset 3-5 sekuntia ovat ratkaisevia
 - "Sensory overload" → "tajunta pätkee" koska tunnekokemus koneesta lähde-ässä on liian voimakas.

AFF-intstruktöörin

- opettajalla oltava suuri kokemus kouluttamisesta
- opettajan tulee muiden hyppytaitojen lisäksi olla erityisen hyvä relatiivissa, sillä koko toiminta perustuu siihen ja mahdollisessa vaaratilanteessa opettajan on pystyttävä pelastamaan oppilas.

Muuta mielenkiintoista

- 9100 tavanomaisia naruhyppyä vuodessa
- n 1000 AFF hyppyä vuodessa
- 0,12 % haavereista sattuu AFF-oppilaille
- AFF-oppilas on konventionaalisesti koulutettuun oppilaaseen verrattuna paremmassa asemassa (turv.kannalta) koska:
 - hänen vapaa pudotuksen sa on opettajien kontrollissa
 - hänellä on radiosysteemi, jolla maasta annetaan ohjeita
- ongelma: jos käytetään patjapäävarjoa ja pyöreätä kupua on oppilas koulutettava molempiin kupuihin → pitäisikö käyttää patjapäävarjoa lisäksi myös patjavarjoa?
- AFF-oppilas ei "kuulu joukkoon", hän on saanut yksityisopetusta erillään muista.

näistä asioista ja vertaillaan uutta ja vanhaa.

- Jens-Henrik Johnsen: Norja
- AFF: ehkä liian paljon - liian nopeasti?
 - seurauksia:
 - mikä on hyppäämisen suurin vaara → 50-70 %:lla hyppyonnettomuuksissa kuolleilla on yhä selässään toimiva laskuvarjo
 - he eivät ole selvinneet kriisitilanteesta
 - onko siis tarkoituksenamme tehdä asiat helpommiksi, eikä olisi tarpeellista selvittää miksi he eivät toimi kuten pitäisi
 - AFF ei ratkaise edellä esitettyä "vanhaa" ongelmaa, se säilyy edelleen.
- Jean-Charles Portier (Sveitsi):
- AFF ei ole mikään ihmetempu, jolla ratkaistaan kaikki entiset ongelmat.
- AFF-pääkouluttaja (Ranska):
- AFF on kehittänyt hyppykouluttajia
 - AFF on edesauttanut varustekehitystä
 - korkeiden hyppyjen onnistumisen ovat tarpeen myötä tulleet hyppyt
 - ohjelmaan kuuluu 20 hyppyä, joihin kuuluu myös tandemhyppyjä.
- Jean Polis (Belgia):
- kouluttaja ratkaisee käytetäänkö patjapäavarjon rinnalla pyöreää vai patjavaravarjoa
 - rahakysymykset eivät saa olla em. ratkaisukriteerinä.
- Ron Pender (Canada):
- Kanadassa AFF aloitetaan naruilla → oppilas saa tunnun systeemeihin ja varjoilla ohjaamiseen
 - ensimmäiset itseaukaisut AFF hyppyjä
 - kokemukset hyviä.
- Ingi Thor Thorgrimmsson (Islanti):
- AFF on merkinnyt lisääntynyttä turvallisuutta; määrän sijasta on saatu laatua.
- Lars Bryggman (Tanska):
- AFF-koulutukseen kuuluu Tanskassa jatkohoitona:
 - matalia hyppyjä
 - vapaapudotussuorituksia (voltit)
 - AFF-oppilas voidaan laittaa myös naruun, jos hänellä ovat hypyt menneet vanhaksi
 - tandem-hyppyä voidaan käyttää myös "kertausharjoituksena" → harjoitusvedot, totuttautuminen, käännökset yms
 - opettajan oltava **HYVÄ** RW-hyppääjä ja hyvä kouluttaja

- vanha totuus: oppilaan taso riippuu hyppymestarin/kouluttajan tasosta.

Australia:

- AFF-koulutus 10-asteinen
- oppilaalla myöhemmin "kaitsija" - kokenut RW-hyppääjä, ei välttämättä kouluttaja.

Tandem-hyppyteknikka

Mahdollisia ongelmia tandem-hyppyillä:

- varusteiden takertuminen koneeseen uloshyppäessä tai mahd. kiipeilyssä
 - varjon takertuminen hyppääjään tai matkustajaan
 - "jarruvarjon" jääminen hienaukseen
 - "hyppypariskunnan" suuri paino asettaa kovat vaatimukset varusteille mutta myös hyppyteknikalle
 - "jarruvarjon" heittoa vaikeuttavat hommat
 - oppilaan toiminta; ranskalaiset ovat laittaneet oppilaan varusteisiin kahvat, joista oppilas pitää hypyn aikana kiinni
 - laukaisukahvojen sijainti ja muoto kun matkustaja on "sylissä": jos ohjaaja vaikkapa satuttaa kätensä uloshyppäessä, ei päävarjoa, jarruvarjoa tai varavarjoa saa (helposti) laukaistua.
- Tandem-lupakirja:
- myöntäjä Iskv-liitto
 - C-tason hyppylupakirja
 - 500 hyppyä; joista 200 apuvarjolla
 - 100 hyppyä vuodessa; oltava aktiivihyppääjä
 - omattava HM-kelpuutus Turvallisuussääntöjä:
 - alin hyppykorkeus 3500 m
 - alin laukaisukorkeus 1500 m
 - pelastusliivit molemmilla veden lähellä
 - ei saa hypätä relatiivilla ilman jarruvarjoa.

Tandem-hyppyistä Tanskassa

- ohjauspunoksia jatkettu, jolloin myös oppilas/matkustaja pääsee ohjaamaan
- hyppyjä käytetään laskuvarjoharjoittelun esittelyyn mutta myös koulutukseen ("kertausharjoitus", harjoitusvedot, käännökset, yms.)
- sukellusuloshyppyjä käytetään sellaisista koneista, joista se on mahdollista
- Cessnoissa pilotti on ulkona, matkustaja sisällä kasvot menosuuntaan
- pilotilla iso hyppypuku
- jos jarruvarjo ei toimi kunnolla, nopeus kasvaa todella suureksi; suuri nopeus on epämiellyttävä kokemus - esim. pää voi joutua flutteriin, jota ei omin voimin pysty pysäyttämään
- kokemuksena voi pilotilla olla tunne lentämisestä paa-

alaspäin; oppilaan paino/painopiste

- matkustajalle ei paljon kannata keskustella, katsekontaktia ei synny → matkustajan mielentilasta ei saa tulkua, keskustelu saattaa aiheuttaa turhia väärinkäsityksiä
- jos kyseessä on koulutus, oppilas ohjaa maahan saakka. Muuten pilotti ottaa ohjat käsiinsä n. 200 metrissä
- matkustajina on ollut poliitikkoja ym. "tärkeitä" henkilöitä
- matkustajina on ollut sekä lapsia ("riittävän isoja sopimaan valjaisiin") ja vanhoja ihmisiä (~ 70 v.)
- vaatimuksia pilotille
 - 500 patjahyppyä
 - kouluttajakokemusta
 - lupakirja
 - luotettava persoona
 - täyttää fyysiset vaatimukset: pystyy fyysisesti huolehtimaan matkustajasta
 - osaa pakata ja tarkastaa varjon
 - pystyy antamaan riittävät ohjeet matkustajalle
- pilotti on osattava katsoa paikka ja kommunikoida koneen pilottiin kanssa myös ollessaan matkustajan kanssa, jolloin liikkuminen on rajoitettua tai lähes mahdotonta
- koulutuksessa pilottioppilas toimii koko ajan "oikean" matkustajan (esim. tandem-instructor) kanssa; hiekkapussilla ei voi koulutuksessa korvata elävää, liikkuvaa matkustajaa
- TANDEM-MASTERIN (Pilotti) on oltava vastuuntuntoinen, pätevä, asiaan vakavasti suhtautuva henkilö
- jos tandem-hyppäessä on yli 4 kk:n tauko, on hypättävä harjoitushyppy
- tuulta pitäisi olla vähintään 2, enintään 10 m/s.

Tanskassa keskustellaan parhaillaan:

- pitäisikö tandem-masterin käydä lääkärissä (hyppääjän ei normaalisti tarvitse)
- pitäisikö käyttää automaattilaukaisinta.

Etelä-Afrikassa on sattunut onnettomuus CRW:n yhteydessä:

- sotku
- kuvunirroitus
- matkustaja nousi pilottiin selkään (sivukiinnikkeet avattu)
- pyöivät maahan saakka.

Näkemyksiä tandem-hyppyistä

- nykyiset systeemit ovat toistaiseksi vielä enemmän tai vähemmän kokeiluasteella; kaupalliset intressit ovat vieneet asiaa kovin pitkälle, vaikka vielä on paljon kes-

- USA:ssa valmistellaan standardia tandem-hyppyille (TSO tandem-varusteille) ehkä noin vuoden kuluessa
- vakavasti harkitaan automaattilaukaisimien käyttöä
- laukaisin on tärkeä
- CRW:a ei pitäisi tehdä tandem-hyppyillä; yhdistelmän paino on erilainen joka hyppyllä
- USA:ssa ei ole mahdollista saada vakuutusta
- Tanskassa matkustaja kirjoittaa vastuuvapautustodistuksen, matkustajat ovat liiton jäseniä. Matkustajalle tehdään selväksi mihin he ryhtyvät. Sveitsissä voi hyppykerho tai -keskus saada vakuutuksen: matkustajalle, pilotille ja kolmannelle osapuolelle
- matkustajan koko/paino on rajallinen; matkustajan paino ei saisi ylittää pilottiin painoa, eikä hän saa olla kooltaan pilottiin suurempi
- matkustajan kiinnitystapaa ollaan tarkistamassa siten, että alakiinnitystä ei saa enää hypellä auki, mutta sitä voidaan aukaisun jälkeen löysätä riittävästi, jotta matkustajalla olisi helpompi olla valjaissa, ilman vaaraa hänen nousemisestaan pilottiin selkään mahdollisessa kuvun irroitustapauksessa
- tandem-hyppien hinnoista
 - Hollanti 230-250 guldenia
 - USA 75-200 USD
 - Tanska 500 DKK
 - Norja 200 USD; (tavallisen hyppyrussin hinta on n. 350 USD)
- varavarjot eivät ole enää täysin turvallisia täydellä vauhdilla, jos pilotti ja matkustajat ovat painavia.
- esitettiin, että varsinaisia vapaapudotustaitoja ei voi opiskella tandem-hyppyillä (käännöksiä, yms.)
- mihin tandemia koulutuksessa voi käyttää:
 - korkeuden tarkkailu
 - laukaisuharjoittelu
 - laskuvarjon ohjaaminen
- tavallisella hypellä matkustaja pitää kätet sisällä, mutta jos on kyseessä koulutus voi matkustaja myös kokeilla vapaapudotusasentoa
- matkustajia on Tanskassa neuvottu pudistamaan päätään, jos he eivät pidä vapaapudotuksesta tai heillä on ongelmia. Tällöin pilotti aukaisee varjonsa välittömästi
- USA:ssa tandem-hyppyjä ei saa tehdä näytöksissä. Kanadassa se on mahdollista, mikä matkustajalla on itsellään sama määrä hyppyä, kuin hän ko. olosuhteissa tarvitsisi suorittaakseen näyttöshypyn itse (matkustajan oltava kokenut hyppääjä).

Alkoiskoulutus patjalla

Jean Coupe kertoi Ranskan koulutuksesta:

- käytetään patjaa, joka on siten viritetty, ettei se sakkaa
- käytetään automaattilaukaisimia

Dan Vandelbo kertoi Tanskan koulutuksesta:

- kouluttajakoulutus on ehdottoman tärkeää siirryttäessä oppilaspätkäkoulutukseen
- hyppääjät, erityisesti kouluttajat, näyttävät olevan uskomattoman konservatiivisia; patjaa pidetään erikoisena (vaarallisena?) välineenä - oppilaalle se kuitenkin on vain tavallinen laskuvarjo
- patjakouluttajille on Tanskassa oma kurssi
- hyppymestarit joutuvat hyppäämään oppilaskamoilla tutustukseen niihin
- patjakouluttajakursseja on Tanskassa pidetty kaksi vuotta
- oppilasjärjestelmään kuuluu Tanskassa
 - 2-vetoinen irrotusjärjestelmä
 - automaattilaukaisin
 - varavarjon pakkolaukaisu-

järjestelmä

- pakkolaukaisujärjestelmässä on hinnan päässä käyrä pinni, repussa jousi-apuvarjo
- varavarjon on oltava riittävän suuri oppilaan painolle
- myös päävarjon on oltava riittävän suuri (heille on taulukko, joka käsittää kuppujen sopivuuden eri painoisille hyppääjille)
- radiota käytetään ohjausohjeiden antamiseen
 - radio ei ole pakollinen, mutta suositeltava
 - radiota käytetään helposti väärin; kouluttajilla näyttää olevan tarve rupertella oppilaalle, väärin käytettynä radio voi sekoittaa oppilaan pasmat
 - radiojärjestelmää standardisoidaan siten, että eri hyppypaikoilla käytetään radiota samalla tavalla, jolloin oppilaalle ei tule väärinkäsityksiä.
- Uuden oppilaspätkäkoulutusjärjestelmän vaikutuksista Tanskassa:
 - "kokeilijoiden" määrä on pysynyt ennallaan (kokeilaan kerran, häivyttään harastuksesta)

- turvallisuus on yleisesti parantunut vaaratilanneproseduurien yksinkertaistamisen myötä
- edelleen on vaikeuksia ohjaamisen kanssa; myötätuuli- ja sivutuulilaskuja näkyy edelleen
- järjestelmään siirrytään väärässä järjestyksessä: ensin keksittiin ja otettiin käyttöön oppilaspätkäkoulutus - vasta sen jälkeen koulutettiin kouluttajat
- tällä hetkellä patjaoppilaiden kouluttajan on oltava patjakouluttajan kelpuutuksen omaava
- varavarjon pakkolaukaisujärjestelmästä ei tiedetty riittävästi kun varustemuutosta suunniteltiin
 - pääosassa varusteita oli LOR-järjestelmä (Campus), joka antoi alusta pitäen vinkkejä siitä, että jokin on pielessä: oppilaiden kypäriä häipyi, niskoja venyi, lopulta vakava onnettomuus jossa oppilas hirttäytyi LOR-hihnaan
 - nyt LOR on modifioitu
- huonoista kokemuksista huolimatta tanskalaiset pitävät välttämättömänä varavarjon pakkolaukaisujärjes-

telmää. Oppilaspätkäkurssista Tanskassa:

- roikku-uloshyppy
 - mene-komennolla oppilas kiipeää ulos roikkumaan strevasta, katsoo siiven alla laitettua merkkiä ja antaa mennä omaan tahtiin
- roikku-uloshypyn käyttö edellyttää koneen tai mock-upin käyttöä koulutuksessa
- kunnan harjoitusvaljaat ovat välttämättömiä; välineitä on myös käytettävä realistisella tavalla
- koulutuksessa tärkein asia on saada oppilas ymmärtämään, mikä on vajaatoiminta (FLYR-FLYR IKKE)
- patjavarjon ohjaaminen on paljon helpompaa kuin pyöreän varjon.
- Silti on ollut jonkin verran ongelmia:
 - hyppypaikan on oltava oikea, sillä pahasti pielessä oleva paikka saattaa sotkea oppilaan pasmat; hän voi "eksyä", josta voi olla seurauksena ohjausvirhe maalialueelle tai maahan tullessa
 - radion käyttö pitää olla "standardisoitua".

Oppilaspätkäkoulutuksesta Norjassa

- ennen patjakoulutuksen aloittamista norjalaiset tutustuivat kolmeen suureen oppilaspätkäkoulutusta antavaan keskukseseen USA:ssa
- systeemi aloitettiin pohtimalla asiaa riggereiden ja koulutuspäälliköiden kanssa
- perusajatuksena oli saada koko kalustopaketti yhdestä paikasta
- valinta
 - Magic (5-tunnelinen)
 - Campus
- varavarjoksi valittiin taloudellisista syistä pyöreä automaattilaukaisin FXC
- toukokuusta 1985 saatiin ensimmäiset 15 kokonaisuutta
- 1986 kaikilla kerhoilla oli samat varusteet
- varavarjon käyttöproseduuri on yksinkertaistettu äärimilleen: oppilas päättää LENTÄÄ - EI LENNA. Jos ei lennä, varavarjon käyttö on ainoa vaihtoehto
- koulutusvideon edut (Fallsjermgrunnkurs)
 - se on tehokas koulutusapu
 - sen avulla standardisoidaan systeemi, kouluttaja ei voi opettaa filmistä poikkeavalla tavalla
 - osa filmistä on äänetöntä - tarkoitus on että koulut-

taja puhuu

- varavarjon ohjaamisesta ei paljon puhuta, se on hengenpelastusväline; kurseilla opetetaan miltä se näyttää ja mistä sitä voi ohjata
- radiot eivät ole pakollisia
- korkeusmittaria ei oppilaan alussa pitäisi käyttää, se otetaan käyttöön vasta kun aloitetaan vapaapudotus
- oppilaat eivät katso sitä kuitenkaan
- tärkeämpää on seurata kenttää ja tuulipussia
- radion käyttöön on liittynyt vakavia ongelmia
- eräässä tapauksessa oli kolme hyppääjää taivaalla, keskimmäistä näistä kaskettiin päästämään kupu: kaikki päästivät, yksi oli muutamassa sadassa jalassa (seivisi nippanappa)
- LYHYT KURSSI (Norjassa 9 tuntia) EDELLYTTÄÄ TEHO-KASTA JA KORKEATA-SOISTA KOULUTUSTA
- Norjalaiset eivät käytä alussa höyhennystä maahantuloissa, oppilas tulee maahan jarruilla: mieluummin rikoetaan nilkka kuin sekkä - höyhennys väärään aikaan saattaa aiheuttaa kuvun sakkauttamisen
- UH-koulutus 2 tuntia
- varavarjotoimenpiteet 4,5 h
- tunti 35 minuuttia ohjauskoulutusta, tunti maahantuloon

- kouluttajalla saa olla enintään 8 oppilasta/instruktor
- Norjan pakkolaukaisujärjestelmässä ei ole esiintynyt mitään ongelmia sen jälkeen kun luovutettiin apuvarjon ulosvetojärjestelmästä.

Ron Pender esitteli kanadalaista aukaisujärjestelmää:

- "Instructor Assisted deployment" (IAD)
- "HM-käyttöinen" aukaisujärjestelmä
- vaihtoehto konventionaaliselle pakkolaukaisujärjestelmälle
- ennen uloshyppyä mestari ottaa apuvarjon joustavasta Spandex-pussista, asettaa valmiiksi, sijoittaa oppilaan ovelle, oppilaan lähtiessä apuvarjo heitetään ilmavirtaan
- varjon avautuminen on nopea
- järjestelmään liittyviä ongelmia
 - vaatii paljon hyppymestariilta
 - on olemassa vaara apuvarjon takertumisesta peräsimen; Kanadassa on ollut kolme tapausta, joissa apuvarjo on mennyt korkeusvakaajan yli. Niissä tapauksissa ei ole ollut vauhtia koneelle eikä myöskään varjolle (nor-

- maalit avautumiset)
- järjestelmää on käytetty noin yhdeksän vuotta. Penderin arvion mukaan ehkä 60 % hyppykeskuksista käyttää IAD-laukaisujärjestelmää
- järjestelmän etuja
 - avautumisprosessi sama sekä itseaukaisussa ja pakkolaukaisussa; varjo avautuu aina "puhtaasti", oikeaan suuntaan ilmavirtaan nähden
 - pakkaaminen sama sekä pakkolaukaisussa että itseaukaisussa
 - samat varusteet soveltuvat sekä itselaukaisuun että pakkolaukaisuun
 - soveltuu konventionaaliseseen ja AFF järjestelmään
- 1 ylilento/oppilas
- edellyttää hyppyovea: ovi on kiinni kun HM valmistellee oppilasta
- huono uloshyppyasento ei ole ongelma, koska apuvarjo heitetään vapaaseen ilmavirtaan
- koneen nopeus IAD-järjestelmää käytettäessä 75 kts.
- apuvarjo normaali 36" heitettävä
- Kanadassa kuvat viritetään siten, että eivät sakkaa, tällöin väärään aikaan tehty höyhennys ei ole ongelma
- kanadalaiset suosittavat radion käyttöä. Se on kuitenkin ainoastaan varajärjestelmä.

Kongressin käytännön järjestelyt hoiti tyylikkäästi Ranskan laskuvarjoliitto. Lisää arvovaltaa tilaisuudella antoivat paikallinen senaattori Cartigny (vas.), CIP:n puheenjohtaja Uwe Beckmann, urheiluministeriön edustaja, myöskin hyppy-ympyröissä tunnettu Christian Bernachot, ja Fai:n varapuheenjohtaja Figueiras (ei kuvassa).

Dominique MARCU (Parachuted de France) piti mainoskatkon:

- siirryttäessä pyöreästä kuvasta patjaan on kouluttajat poisopetettava vanhoista tavoista; uusi tekniikka edellyttää aivan uudenlaista ajattelua
- Dominique kehui parhaaksi pakkolaukaisujärjestelmäksi norjalaisten järjestelmää (käyrä pinni, jousiapuvarjo, ei ulosvetojärjestelmää (hänen firmansa myy semmosia)
- P/F on kokeillut käyrän pinnan sijasta myös nailonpäilysteistä vaijeria; ongelmana on ollut vaijerin taipuminen (mutta myös muovipäällysteen vioittuminen)
- Dominique korosti, että Tanskan hirtto-onnettomuudessa merkittävä tekijä oli huonon mallinen kypärä (vrt. turvallisuustiedote).
- Elek PUSKAS (Paraflyte) piti myös mainoskatkon
- suoralla sisäpussilla saadaan nopea avautuminen, mutta pakkaustapa on mieltävä huolellisesti
- ilmavirta voi osua slideriin väärästä suunnasta, koska kupu on mutkalla avautumisvaiheessa
- seurauksena on usein kierre tai muutoin epäsuunnollinen avautuminen.

Menetelmien ja välineiden standardisointi

Asiaa esitteli Jens-Henrik Johnsen Norjasta:

- laskuvarjo-onnettomuuksissa kuolee maailmassa vuosittain n. 100 henkeä
- 85-95 % hyppääjistä poistuu nopeasti hyppäkuviosta
- 50-70 % kuolemantapauksista uhrilla olisi yhä ollut käytettävissään toimiva laskuvarjo
- motivaatiolla ei tutkimusten mukaan ole vaikutusta onnettomuuksiin (korkea motivaatio)
- ympäristötekijöillä ei myöskään näytä olevan tekemistä.
- Standardisoinnin idea:
 - varavarjon kahva samassa paikassa koko hyppyuran ajan
 - irroitusjärjestelmä samassa paikassa koko hyppyuran ajan
 - päävarjo samantyyppinen koko hyppyuran ajan
 - 3-rengasjärjestelmä ainoa irroitusjärjestelmä
 - ei enää "banskuvarusteita"
- Norjassa:
 - vain Campus-tandemeita oppilaille
 - standardisointivideo
 - harjoitusvaljaat

Dan Vendelbo Tanskasta:

- on erittäin hyvä asia, että nyt on viimeinkin ryhdytty vakavamielisesti keskustelemaan myös hyppäämisen psykologisesta puolesta
- kouluttajan olisi oltava riittävästi perillä hyppäämisen liittyvistä psykologisista tekijöistä
- oppilaasta voi päätellä paljon; kuinka hän ottaa vastaan opetuksen, kuinka hän käyttäytyy, mitä hän mahdollisesti hakee laskuvarjourheilusta
- esimerkki: jos oppilas kieltäytyy, mitä teemme? Yksi tavallinen tapa on laittaa hänet yrittämään uudelleen jopa painostaa hyppääjää. Sitä ei pitäisi tehdä. Hyppääjää ei pidä hiova hyppäämään, jos hän

ei todellisuudessa sita halua (vrt. Jens-Henrik Johnsen)

- Kouluttajien on syytä vaakaasti harkita suhtautumisen muuttamista: meille kokeneille hyppääjille hyppääminen on niin helppoa, että mielestämme kaikkien pitää kokeilla sitä.
- Yves Moreau (Ranska) kertoi koulutusvälineiden käytöstä:
 - hänen keskuksessaan maahantuloharjoituslaitteiden käyttöönotto on vähentänyt maahantulo-ongelmia ratkaisevasti
 - yllättävä havainto oli asiaa tutkittaessa se, että loukkaantumiset usein kasautuivat samojen kouluttajien oppilaille
 - Moreaun hyppykeskuksessa käytettiin 5 metriä korkeaa hyppytornia, jossa oli ilmajarrulaitteisto (kuten Ljk:n hyppytormissa)
 - maassa opetetaan ensin normaali kaatuminen hyvin ennen torniharjoittelua
 - valjaissa harjoitellaan myös kaikkea muutakin hyppäämiseen kuuluvaa (aukaisu, ohjaaminen, varavarjon käyttö/kuvun irroitus, apuvarjon (hand deployment/Pull out) käyttö)
 - heillä on myös hyppytorni, jossa hyppääjä on koulutus-tilanteesta riippuen vaakatai pystyasennossa. Myös siten, että asento muuttuu esim. kuvun irroitusharjoituksessa mahdollisimman luonnonmukaisesti (välineestä lienee saatavissa teknistä aineistoa Ranskan laskuvarjoliitolta).
 - kuvun arviointipiirroksat
 - harjoitukset/video/FLYR - FLYR IKKE
 - FXC pakollinen (B-lisenssiin saakka)
 - em. varustelista pakollinen kaikissa kerhoissa.
- Mitä voisimme tehdä tulevaisuudessa?
 - standardisointi; hyppääjän ei koskaan pitäisi joutua muuttamaan varavarjon käyttöproseduuria hyppäurallaan
 - ihmisiä ei pidä "hyysätä": jos he haluavat lopettaa - antaa lopettaa. AFF:ää ei pidä käyttää "vastentahtoisten" houkutteluun
 - erityiskoulutus vähän hyppääville
- Elek Puskas (Paraflyte) USA:sta kertoi standardisoinnista valmistajan näkökulmasta:
 - valmistusstandardit; koko valmistettavan sarjan on täytettävä samat perusvaatimukset
 - valitettavasti ympäri maailmaa on suunnaton määrä erilaisia valmistusstandarde-

ja; on myös maita joissa sellaisia ei ole lainkaan

- olisi hyvä jos CIP tai tämän teknisen kongressin tapainen elin voisi päätyä johonkin yhteiseen standardiin.
- ## Automaattilaukaisimet - hyvää/huonoa
- Tanskassa pakolliset kaikilla oppilashyppyillä
 - ei ole tiedossa yhtään tapusta, jossa laukaisin olisi tappanut ketään - siitä huolimatta että niiden käyttönotto on aiheuttanut uuden vaaratilanneryhmän (tahattomat aukeamiset koneessa, vapaassa pudotuksessa ja varjon varassa). Ne ovat pelastaneet lukemattoman määrän hyppääjiä
 - Tanskassa laukaisimien korjaamotarkastus on joka toinen vuosi, toimintakoe tehdään kuitenkin säännöllisesti
 - todettiin, että oppilastoiminnassa olisi laukaisimen käyttö oltava pakollinen
 - laukaisimien kanssa suurin ongelma on huolto: kestää kauan
 - muovipussi-toimintakoetta ei pidetty riittävänä - laukaisin pitäisi lisäksi tarkastaa korjaamossa
 - FXC:n aneroissa tapahtuu muutoksia ensimmäisen kuuden kuukauden aikana: kalibrointi usein heittää hie-man - laite voi laueta hie-man korkeammalla (~ ft)
 - kumiputkista FXC:tä ei saa käyttää. Putki saattaa vuotoa tai sseen venyminen (esim. avautumisen yhteydessä) saattaa aiheuttaa laitteen laukeamisen
 - Dominique Marcu muistutti, että on parempi olla kokonaan ilman laukaisinta, kuin käyttää huoltamatonta laitetta
 - Hollannissa sattui viime vuonna onnettomuus, jossa laukaisin olisi voinut pelastaa tilanteen. Laukaisin oli mukana ja se oli lauennut. Ongelmana kuitenkin oli virheellinen FXC:n asennus: laitteen laukeaminen ei laukaissut varavarjoa. Siispä: huollon lisäksi on myös muistettava kunnollinen asennus
 - valmistajille heitettiin kysymys: voisiko laitteiden luotettavuutta tutkia ja parantaa nykyisestä. Jos merkittävä parannus voitaisiin saavuttaa, voisi laukaisimia edellyttää kaikilta hyppääjiltä
 - Dominique Marcu (Parachutes de France) totesi, että laitteet ovat ihan hyviä, kunhan vain inhimillinen tekijä saataisiin kuntoon.

Laskuvarjohypyjen Suomen ennätykset

Henkilökohtainen tarkkuus

Yleinen luokka: 9 x 0,00 + 0,03 m,
27. 7. 1986 Utti, Timo Toivonen

Naiset: 7 x 0,00 m + 0,03 m,
7. 7. 1987 Tikkakoski, Sinikka Nieminen

Joukkuetarkkuus

Yleinen luokka: 1 x 0,00 m + 0,05 m
26. 7. 1986 Utti Veikko Korhonen
Pekka Kivinen
Tapio Satamo
Esa Lötjönen
Rauno Härkönen

Taitohyppy

Yleinen luokka: 7.30 sek.,
29. 6. 1985, Jämijärvi, Anssi Horppu

Naiset: 9,06 sek.,
7. 7. 1987, Tikkakoski, Sinikka Nieminen

Pisin sekvenssi

4-hengen

Yleinen luokka: 13 muodostelmaa, 4. 8. 1987 Helsinki

Henri Pohjolainen
Jouko Hoviniemi
Jukka Saarensilta
Mauri Hartikainen

8-hengen

Yleinen luokka: 10 muodostelmaa, 18. 9. 1985 Mali Losinj

Henri Pohjolainen Mauri Hartikainen
Jari Holopainen Kari Koivuranta
Jouko Hoviniemi Ari Kousa
Pentti Selenius Matti Karjalainen

Suurin muodostelma

Yleinen luokka: 30 henkeä, 22. 7. 1984, Utti

Jari Holopainen	Jouko Hoviniemi	Mauri Hartikainen
Pentti Selenius	Ari Kousa	Matti Karjalainen
Henri Pohjolainen	Johanna Vuorio	Petri Mäkinen
Sari-Anna Pakarinen	Hannu Havia	Raimo Rohkimainen
Kari Koivuranta	Matti Veikkola	Olavi Kilpinen
Raimo Kempainen	Merja Kempainen	Raimo Ahola
Jukka Saarensilta	Petri Ahola	Päivi Lappalainen
Esa Nykänen	Esa Mikkonen	Auli Myllymäki
Mika Ekström	Tero Toukonen	Anne Louhimo
Timo Rantala	Jukka Autti	Anssi Horppu

Naiset: 15 henkilöä, 27. 7. 1987, Helsinki

Liisa Pesonen	Maarit Nykänen	Anna-Maija Rahkamaa
Johanna Valo	Sari-Anna Havia	Merja Kempainen
Meri Kopra	Liisa Mattila	Kristiina Ekman
Katri Salminen	Anne Louhimo	Kirsi Väistö
Laura Venäläinen	Mimma Lehtovaara	
Inger-Mari Aikio		

4-kuvun kierto

Yleinen luokka: 11 muodostelmaa/formations, 15. 8. 1986 Pori

Jyrki Puhakka	Vesa Välimäki
Petri Matalalampi	Eero Kleemola

Suurin kupumuodostelma

Yleinen luokka: 10 henkilöä, 1. 8. 1987, Helsinki

Mauri Hartikainen	Hannu Leskinen	Jarmo Vuorio
Veli-Matti Huotari	Janne Kopra	Matti Karjalainen
Rene Alvas	Petri Matalalampi	Jorma Mynntti
		Raimo Rohkimainen

TULOKSIA JÄMIN SYYSKISOISTA 29. 8.-30. 8. -87

A-SARJA 4 KIERROSTA

1. Mauri Niittymies	Tamk	0.70
2. Vexi Korhonen	"	1.25
3. Jaakko Lautanen	"	3.41
4. Pekka Keisanen	Alavus	4.56
5. Veikko Juntunen	Tamk	5.63
6. Pentti Pukkila	"	5.88
7. Ari Laitinen	"	6.12
8. Veli-Matti Huotari	SLK	6.22
9. Tarja Salonen	Tamk	7.32
10. Timo Silvennoinen	SLK	8.00
Antti-Pekka Kuparsaari	"	8.00
Mauri Rajala	Tamk	kesk.

PC-SARJA 1 KIERROS

1. Mika Salonen	Tamk	5m + 3s
2. Marko Leppäkangas	Alavus	5m + 7s
3. Seppo Pohja	Tamk	5m + 17s
Ariko Miettinen	"	5m + 17s
4. Tuija Rekola	Alavus	5m + 19s
5. Mikko Asplum	Pori	5m + 34s
6. Juha Korhonen	SLK	5m + 1 min
Fred Hecht		5m + 1 min

B-SARJA 4 KIERROSTA

1. Keijo Saarijärvi	Tamk	4.07
2. Marko Oja	"	4.25
3. Juhani Lehtonen	"	4.28
4. Jukka Laiho	"	4.34
5. Vesa Välimäki	"	4.46
6. Eero Kleemola	"	4.78
7. Petri Terho	"	5.27
8. Juhani Virtanen	"	6.22
9. Hannu Riihimäki	Alavus	6.57
10. Vesa-Heikki Mäkelä	Tamk	7.04
11. Urho Mettovaara	"	8.00
Jyrki Nummela	SLK	8.00
Kaarle Tiuhonen	Tamk	8.00
Tytti Knuutila	"	8.00
Veikko Vuorinen	"	8.00
Reijo Sandström	"	kesk.
Pasi Karonen	"	kesk.

Alkeis-sarja 1 KIERROS

Jari Relander	Tamk	5m + 1 min
Pauli Saarijärvi	Alavus	5m + 1 min
Jukka Tyni	"	5m + 1 min
Martti Pääri	"	5m + 1 min

SLK "vetää kuivia" joulukuussa. Tarkoitus hypätä ensi kesänä vähän isompaa.

Tomppa ja Janne olivat mukana helsinkiläisten pikkujouluohjelmassa.

Musiikkipuolesta vastasivat ammattitaidolla Jukka ja Pekka. Hyvä!

Urheilijan käytös

Laskuvarjourheilun keskusliiton LuKT on kokouksessaan 27. 8. 1987 kiinnittänyt vakavaa huomiota edustusurheilijoiden käyttäytymiseen kilpailu- ja edustustilanteissa. Ongelmia on ollut sekä kotimaassa että ulkomaisissa tilaisuuksissa. Ensisijaiset ongelmat ovat olleet sopimattomana pidettävä käyttäytyminen tai harkittamaton alkoholinkäyttö.

LuKT haluaa muistuttaa, että asiaton käyttäytyminen virallisissa kilpailutapahtumissa ja -matkoilla aiheuttaa vastaisuudessa rangaistussuorauksia.

LuKT:n huolta on lähiaikojen kokemusten valossa pidettävä täysin aiheellisena ja perusteltuna.

Kovin monet laskuvarjourheilijat ovat vuosikausia tehneet kiitettävää ja arvokasta työtä laskuvarjourheilun urheilullisen imagon luomisessa – tavoitteena saada laji hyväksytyksi URHEILUNA muiden urheilulajien joukossa; esimerkiksi päästä tiedotusvälineissä urheilu-uutisiin. Tässä työssä on vähitellen jo alettu saada tuloksiakin – ei vähiten hyvin menestyneiden urheilijoiden myötä (kiitos Sinikka!).

Vakavasti lajin tulevaisuutta ajatellen meillä tuskin on varaa antaa joidenkin pelisääntöjen ymmärtämättömien tulojen lorauttaa hetkessä viemäriin vuosien kuluessa saavutettuja tuloksia.

Siispä: nyrkkeilystä pitävät hakeutukoot sen alan liiton piiriin, käytösvammaiset opetelkoot ihmismäisempiä elkeitä ja palkintopallillekaan ei passaa kännipäissään kavuta; sieltä voi pudota...

Tämä on laji, johon ei joka juppiukko pystykään

Meistä esitetään koko maailman edessä valheita, mutta tältä se todellisuudessa näyttää. Vanhat körymät ja omaiset levittelevät käsiään hirrveen hurjana, sillä taas uudet tollot hyppivät ilmaan mahdottoman ison paketin kanssa.

Sekopäistä, sekopäistä... Voi, voi kun ei väkisin voi haluttomia kouluttaa. ja kuitenkin taas tuo kaamea apinajengi on jo täällä. Ilmassa, olemassa, lähellä. Kauhun tasapaino, joka järkkyy jälleen kerran.

Häikäilemättömän viisaita ja hauskoja ajatuksia, herjoja ja huulia näytelmästä, jossa kaikki olemme mukana, johon kukaan ei ole syytön... "Kunpa olisi pienikin väriäiskä tähän syksyn ankeuteen."

Mutta mitä kaikkea jännittävää maailmassa voikaan tapahtua! Kurssilla opit kaikkea tärkeää? Kyllä. Epätervettä viinoutumista alkaa jo näkyä.

Mitä todella tapahtui, eli tuuliajolla... Pystynköhän minä tähän? Miksi kukaan ei kertonut minulle että tämä on näin vaikeaa? Kato nyt säkin. Näin mä sen sitten. Toista kertaa ei tule. Joskus tuntuu vähän yksinäiseltä. MAHTAVAA! Nyt mennään tosi lujaa. Oma kenttä, kiduttavat sekunnit, tuhoa kohti, intoa ja odotusta. Lentää – ei lennä???

Voihan vohveli. Kun vieläkin muistelen sitä reissua, niin oikein hirvittää. Ihan mahdottoman lyhyesti tiivistettynä homma kävi sillä tavalla, että koko porukalta livahti paskat housuun ja paljon muuta.

Henkeäsalpaavia tilanteita. Jännitystä. Kuka kaipaa sepitettyjä tarinoita, kun elävä elämä tarjoaa yhdessä ainoassa päivässä enemmän kauhua kuin Alfred Hitchcock kykeni keksimään koko elämänsä aikana? Noita hetkiä, jotka saavat sydämen nousemaan kurkkuun ja veren hyytymään.

Kuitenkin jokaisen on itse päätettävä, missä liemessä haluaa lillua.

PALUU MENNEISYYTEEN

KONKALLA TAIVAAN TUULIIN MESUKURSSILLA

KUVAT JA TEKSTIT: MESUKURSSIN
1 ja 2 OPPILAAT

Lopen Räyskälässä järjestetään pari kertaa vuodessa hyppymestarikurssi, jonne kerhojen koulutuspäälliköt valitsevat uhrinsa. Kevän -87 mesukurssilla meitä oli yhdeksän oppilasta eripuolelta Suomea. Lounais-Suomea lukuun ottamatta koko maa oli hyvin edustettuna NLU:sta SLK:hon.

Homma alkoi heti kättelyssä kalustoboogeilla. Joukosta löytyi ihan timangiakin kamaa, mm. uusia oppilastanteita. Seuraamisen arvoisia olivat Jyväskylän miehen naamanliikkeet kun "Konkka" ja "Dansku" menivät hylkyyn. Ongelmajätelaitokseen, oli lähes yksimielinen päätös. Kaikkien kalustolle ei kuitenkaan käynyt aivan yhtä huonosti,

erään suuren eteläsuomalaisen kerhon kamoja jopa keuhuttiin.

Illalla oli aika juhlia porukan kasaantumista. Siitä vaan porukka mittarilla paikalliseen riemuriiveen, Laakasaloon, jossa tarjoilu pelasi miten pelasi. Ei oikein tiedetty pitäisikö itkeä vai nauraa, mutta me päätimme kuitenkin nauraa. Jokos muuten Eero olet voileipäsi saanut?

Kun koulutus sunnuntai aamuna pyörähti käyntiin täydellä teholla, saimme tottua aika tiiviiseen opiskelutahtiin. Opitunnit alkoivat aikaisin aamulla ja loppuivat vastaavasti myöhään illalla. Lyhyiden tupakkataukojen aikana Timppa jaksoi aina muistuttaa kuinka vaarallista ja hiton kallista tu-

pakanpolto on. Näinä muutama pitkäpäivänä Eero ja Timppa pänttasivät päihimme mm. ilmailu määräyksiä ym, tiukkaa asiaa.

Kelit olivat lähes koko kurssin ajan tosi kurjat, mutta päästinhan me toki hyppyhommiinkin käsiksi kun saatiin Einarin mopo kentälle ja oli kärsitty muutama tymäpäivä. Jokaisen tuoreen mesuoppilaan silmät olivat pullistua päästä, kun saatiin seurata oppilas Kausalaisen ja oppilas Toivosen huumia hyppysuorituksia. Mr. Toivosen teoria, että astinlauta mopo Cessnassa on vähintään yhtä vaarallinen keksintö kuin tupakka

sai uutta pontta kun oppilas Mettovaara putosi streralta kuin rukkanen. Vaara tilanne raporttikin saatiin sentään aikaan, kun oppilastandemit keksivät ruveta aukeamaan oppilaan kavutessa strevalle.

Jossain vaiheessa Timppa keksi paikallisen kerhon kamojen joukosta selviä raatoja. Samalla paljastui että herra Toivonen rakastaa terveiden elämäntapojen ohella varjojen repimistä. Olisittepa nähneet Timpan ilmeen hänen "poistessaan käytöstä" muutaman epäkelvon aputatin. Kovan kohtalon koki myös P14:n miehen kelvottomaksi todettu kypärä, jonka hän oma käti-

Kevään kurssin luokkakuvassa ollaan kovin tomeria.

Suomessa on käytössä neljä erilaista oppilassysteemiä. Vasemmalta lukien: Strongin systeemi Oulussa, traditionaalinen banaanihuttu, Campukset mm. Lappeenrannassa ja Kuopiossa, sekä Vector, esim. Helsingissä. Oliskohan jonkinlainen yhteneväisyys valttia, kun on niin perin pienikin tämä Suomen maa.

Kirjoitan tämän jutun silmällä pitäen tulevia mesukurssilaisia. Toivottavasti te jotka tulevaisuudessa olette Räyskälään menossa saatte tästä jotain pientä vinkkiä siitä, mitä siellä sen viikon aikana puuhataan.

Lauantai-aamuyöstä olivat porukat lähteneet ajalemaan tavoitteenaan Ilmailuopisto Räyskälässä. Sateinen ja koleahko sää ei mieliä mitenkään masentanut, koska kaikkien tiesivät teoriaa riittävän ainakin kahdeksi päiväksi.

Siellä se odotti, eeron paksu sininen kansio. Pullollaan tietoa hyppäämiestä, laeista ja asetuksista. No ei se vielä mitään, mutta majoittumisen ja lounaan jälkeen tutustuttiin kurssiohjelmaan! Siinä näytti todellakin olvan ohjelmaa aamu kahdeksasta ilta yhdeksään - tästäkin vielä poikettiin viikolla. Työntäyteinen näytti viikosta kehkeytyvän...

Ensimmäinen kirjallinen työ olikin koe ilmailumääräyksistä, johon kaikki tietysti olivat valmistautuneet huolella jo viikolla. Menestys oli vaihteleva. Alavus on aakkosissa ensimmäisenä, mutta kokeessa hmm.. ei tainnut sija säilyä. Homma jatkui, käsiteltiin mesulle tärkeitä asioita, sen tehtäviä, vastuuta ja muita vaatimuksia. Vielä käytiin ulkona vähän verryttelemässä ja kokeiltiin kuinka konkka hyppääjä oikeaoppisesti kaatuu. Tämä kokeilu puolsi paikkaansa, koska toisilla oli yli viisi vuotta näistä verrattomista kokeimuksista. Kurssi muuten selvisi ilman nyrjähdyksiä.

Ensimmäinen päivä oli lo-puillaan. Illaksi oli alunperin suunniteltu käyntiä paikallies-sa virkistätymiskeskuksessa, mikä kuitenkin tyrehtyi tilan puutteeseen. Harmi. Sauna onneksi ainakin oli lämmin. Siellä sitä menneen päivän tapahtumia iltaisin puitiin.

Päivät alkoivat kulua. Istuttiin oppitunneilla: opiskeltiin vaaratilanteista, sään vaikutusta, opetusoppia, lakeja, asetuksia, määräyksiä, asetuksia, lakeja yms...

Alkuvuikosta päästiin vihdoin kaluston kanssa pelaamaan. Se oli tosin kärsinyt pieniä tappioita heti alkuun. Kun nimittäin tarkasti tulkittiin AIR M10-2:sta, sai Alavus komean makkarakatoksen ja vuodenvaihteessa tulee lisää. tosin tällä hetkellä Alavudellekin ollaan hommaamassa vectoreita ja oppilaspatjaka-lustoa. Pistää vain mieltimään, mitä hauskaa seuraavilla kursseilla on, kun banskut poistuvat pikkuhiljaa pois.

Olihan sekin näky, kun "Helsingin herra" Teivainen laitto pelastusliivit haalarien alle. Ahtautui PT-10 pehmeisiin valjaisiin ja repussa näkyi enemmän sisäpussin kangasta kuin repun läppiä. Eteen kiristettiin se ihana bansku. Kypärä oli aika speciaali ja kaiken huipuksi sen nahkaosa oli valmistettu Töyssässä. Siinäpä se meidän konkka hyppääjä olikin sitten valmiina.

Jatkettiin oppilaiden varustusten tarkastuksilla. Niitä sitten hierottiinkin vähän enempi: nupit ylhäällä, luisti, sokka, ompeleet, jouset jne...

sesti hakkasi kirveellä pieniksi palasiksi.

Kurssin viimeinen opiskelupäivä eli lauantai alkoi kuinkas muuten kuin totaalisella työllä ja käytännön harjoituksilla. Siinä joku jo ehti heittää ajatuksen kunnon kurssijuhlan pystyyn pistämisestä. Vaan kuinkas ollakaan, yläkerran säänhaltija ja meidän Eero olivat toistamiehtiä. Niinpä n. klo 20.00 etsittiin aurinkolasipäinen Olli ohjaaja käsiimme ja hyppytoiminta siitä paikasta käyntiin. Se siitä kurssi juhlasta. No, tilanteen kyllä korjasi lauluilta saunassa, muistakapa vain Eeron laulu ja kitara, yrittäkää edes.

Niin koitti sitten se vihon viimeinen päivä, sunnuntai ja ne kokeet. Että ilmailumääräyksistäkin voi kysyä hankalia. Kyllä vaan voi, se on nyt todistettu. Ja niiden jalkojen muuttaminen metreiksi, vai oliko se nyt päinvastoin, nosti punan monen pojan poskille, minä näin.

Keli suosi heittelyä

Sitten päästiinkin jo koneelle asti, joka tosin seisoj vielä tanakasti maassa kolmella pyörällä. (vaikka Janne olikin puikoissa prrrrr...). Me kun vain kuormasimme purimme söimme ja kuormasimme purimme joimme kahvit, kuormasimme purimme jne... Loppujen lopuksi kuitenkin totesimme tämän kaiken olleen tarpeellista, aloittaessamme tiistai-illalla hyppytoiminnan.

Kokemus se on sekun kun ensimmäisen narun heittäjä, myönsivät kaikki. Vaikka tiesi että kaveri on vanha konkari, niin komentoja laukoessaan jokaisen sykkeet nousivat varmasti. Aluksi nohtui lentäjälle annettavia käskyjä, mutta pikkukihlajaa kun homma rauhoittui koneessa alkoivat käskytkin muistua. Maassakin tarkastukset alkoivat luistaa, niinpä Einarin kone rullasi platan päähän yhä nopeammin.

Kelikin senkun paranivat loppuviikkoa kohti, saimme hypättä vielä korkatkin keikat pois. Eerolla oli työasoita joten Toivonen oli aivan onnesta revetä, kun pääsi melkein jokaiseen korkeaan pokaan perjantaina. Tosin hymykyöpat hyuityvät kun minä vänsin kolme raporttia. Olin toki harjoitellut sitä jo alkuvuokosta. Melkeinpä myönsivät diplommin. No, hypääminen on kuitenkin hauskaa.

Loppu alkoi vääjäämättömästi lähestyä. Perjantaina loppupäivästä hyppytoiminnan lopetettuaamme, olikin muutaman opetusopitunnin

← Janne Kopra leikkii oppilasta Riikka Viikunan johdolla. Pakkolaukaisuhinnaa sopiikin ihmetellä, onhan siitä jo aikaa kun napanuoralla hypättiin.

↓ Historian siipien havinaako kuuluu. PC alkaa pikkukihlajaa olla Suomessakin menneen talven lumia, sillä ensi kaudella on patjakouluttajiksi siirtymässä useampikin kerho. Tämän hetkisten tietojen mukaan asiaa suunnitellaan Hämeen, Porin, Rovaniemen, Tornion, Tampereen ja Jyväskylän suunnalla.

vuoro. Siinä sitä puhuttiin syvällä rintaäänellä ja naama peruslukemilla videokameralle. Jos opitunnin pitäjä nohti jotain tärkeä pois, huomauttavat Eero ja Timppa siitä tunnin loputtua.

Illalla sitten rävytettiin koko porukalla sinne paikalliseen virkistytymiskeskukseen virkistymään. Olihan sitä jo koko viikko paikallisen valintatalon antimia nautittukin. Niin, virkistymään! Se nimitäin taisi jäädä vain tälle henkiselle puolelle. Ainakin se siitä näytti aamulla. Oppitunteja pidettäessä olivat ilmeet katkeran kra... (HEH, HEH joku kun joutui kesken opitunnin poistumaan taka-alalle.).

Lauantai illalla sitten ihmeteltiin ja muisteltiin mennyttä viikkoa. Tosi hauskaahan meillä oli ollutkin. Sopivaa porukkaa kaikki ja pisteenä 1:n päällä tietenkin Riikka, joka toi sen oman naisellisen sävöyksen kurssiin. Toivoselle vain tais tulla kalliiksi: se kiroili hiljakseen, kun meni koko partavesipullo ja koneestakin terät.

Sunnunaina sitten katsottiin mitä kummaa oikein oli jäänyt päähän. Toisille enemmän ja toisille vähemmän. Mutta hyvä ja yleisivistävä vaikutus kursilla joka tapauksessa oli. Opi tuntemaan toisten kerhojen kalustoa ja koulutustapoja, ihan omaan hypäämiseen liittyvää pikkunippelietoa ja yleistäkin asiaa.

Kronikka kurssilaisista

Caj-Erik Grägg Vaasan Lsv-kerho

Tuli kurssille nippa nappa itsarit täynnä, vaan eipä tuo tahtia haitannut. Monitoimimies Vaasan kerhossa pj, rahastonhoitaja, pian mesu yms... Viikon paras sänki leuassa.

Markku Heikkinen Oulun Lsv-kerho

Rauhallinen mies Oulusta. No jaa, missä mielessä. Ascona ainakin lähti joka kerta sora pölisten liikkeelle. Yritti vältellä banksuja viimeiseen asti.

– minun mielstäni asia on niin

Tero Kallioniemi Alavuuden IK

Töysästä kotoisin oleva painonostaja. Punainen pelti liiteli pumppaillen Räyskälän taivaalla.

– astin on vähän lipoonen, pitää laittaa siihen lisää pulttia

Timo Panula Alavuuden IK

Seinäjoelta Alavudelle lipsahtanut mies. Teki muutaman tempun RW-hypyllä ja palkintona 3 raporttia. Sai päänvaivaa kurssijutun tekemisestä. Suurin intohimo Nordic Para-Ski.

Janne Kopra Suomen Lsv-kerho

Monta lajia kokeillut. Päätynyt kuitenkin hypäämiseen. RW-miehiä viimeisen päälle.

– ALL RIGHT!!!

Markku Teivainen Suomen Lsv-kerho

Kurssin väriläiskä. Aina äännessä. Hoiti vielä aamuhe-

rätyksetkin. Oli käynyt jenkeissä hypäämässä krokotiilien seassa. Palmu mies viimeisen päälle.

Skin suit päivän sana
Riikka Viikuna Imatran IK/
Lsv-jaosto

Riikka sulautui porukkaan hienosti. Saunavuorot olivat ainut hankaluus. Riikan poka oli aina täysi ja joka pokaan täytyi saada tyttö. Tulevaisuuden nimiä tempu/tarkkuus.

– HEI! ei ne ole neekereitä vaan mustia

Eero

Hoiti homman mallikkaasti ja ammattitaidolla. Pitäen koko ajan mukana pienen huumorin siemenen. Loi kurssille hyvän hengen ja leppoisan tunnelman. Jutteli vanhoja hyviä juttuja ja kertoi hyvistä näytöshyppäistään.

Timo

Loppua kohtia koko ajan paranti tahtiaan ja sai kaikilta varauksetonta kiitosta. Tosi tarkkasilmäinen riggeri. Käänteli koneesta käsin kuorma-autoa kentällä ja hoiti mainoksensa lehteen. – Vitsi! Mä polkaisin Magic:llä 00.

Lentäjät Einari ja Kuitunen

Huippulentäjiä. Linjat aina kohdallaan, Eeronkin piti puuttua peliin. "Ei suoria linjoja!". Miehet tekivät käskystä mutkia matkaan.

Ruokala

Emännät saivat kiitosta ja ylistystä todella maukkaista aamiaisista ja lounaista. Oli se niin hyvää!!!

PM-menestys lupaa ensi vuodelle hyvää

TEKSTI JA KUVAT
HANNU LAITINEN

Suomen joukkue menestyi erinomaisesti taito- ja tarkkuushypyn PM-kilpailuissa, jotka olivat samalla ensi vuoden MM:ien esikisat. Veikko Korhonen voitti henkilökohtaisessa tarkkuudessa sekä esikisan että PM-kultaa.

Joukkuetarkkuudessa saatiin kovassa kansainvälisessä seurassa esikisan kolmas sija ja PM-hopeaa. Tatu Soini voitti taitohypyssä PM-mestaruuden ja Pekka Kivinen oli toinen. Sinikka Nieminen oli naisten PM-kilpailuissa taitohypyn toinen.

Kilpailuihin osallistui pohjoismaiden lisäksi huippumaat Saksan demokraattinen tasavalta ja Tsekkoslovakia, samoin Puola ja Yhdysvallat, jota oli edustamassa armeijan edustusjoukkue Goldenknights.

Suomen Ilmailuliiton joukkueen muodostivat Veikko Korhonen, Pekka Kivinen, Jarmo Laamanen, Tapio Sattamo ja Tatu Soini sekä naisten sarjan edustajana Sinikka Nieminen. SM:ien taitohypymestarin Oula Lahden kantapää ei tervehtynyt matkakuntoon. Miesten joukkue oli muutenkin jäsenistään ja selästään sieltä täältä sen verran romu, että voitiin ounastella tasaista suoritusta. Eero Kausalainen kuului tuomaristoon ja minä toimin joukkueenjohtajana ja juryn jäsenenä.

Tiukka tarkkuus

Miesten henkilökohtaisen tarkkuuden finaalkierroksella koettiin jännittäviä hetkiä, kun koko ajan kärjessä sinnitellyt Veksi Korhonen lähestyi viimeisenä hyppääjänä maalipistettä. Alkupuolella Veksillä oli yksi epäonnistuminen tandemhyppääjien pyrkiessä sivusta samoilta finaali pisteille, mutta tuomaristo antoi empi- mättä uuden yrityksen.

Viimeisellään Veksillä oli neljän sentin marginaali edellään maahan tullesseen Tsek-

↑ PM-kisa ei ollutkaan pelkästään sitä, sillä mukana oli myös kilpailijoita DDR:sta, Tsekkoslovakiasta, Puolasta ja USA:sta.

↓ Odotellessa seuraavaa hyppyä ovat ilmeet välillä vakavat.

koslovakian Vladimir Lateciin. Rauhallinen työskentely, kahden sentin polkaisu ja viiden sentin yhteistulos 10 hyppyä toivat voiton ja veivät Cekkeri Satamolta 20 v. vanhat viikset. Samalla tuli pyyhkäistä kaksien viimeisten SM-kilpailujen viimeisen kierroksen mokauksista keräytyneet painolasti.

Joukkuetarkkuudessa koettiin ehkä vielä jännittävämpiä hetkiä, kun joukkueemme joutui kahdeksan kierroksen jälkeen 30 sentillään uloslyöntikilpailuun Puolan kanssa esikilpailun pronssista. Kaikki uloslyöntihypyt sovittiin tehtäväksi kolmen sentin maalipisteeseen, joka kylläkin joukkuetarkkuuden kannalta etukäteen tuntui tarpeettomalta.

Omamme olivat ensin vuorossa, kun oltiin jo lähestymässä palkintojenjakopäivän puoltapäivää ja huolimatta aamu neljän herätyksestä. Tuulikin oli kaiken aikaa nousussa. Poikiemme ollessa linjalla tuulet menivät yli ja kone jäi odotukselle. Vajaan kymmenen minuutin päästä tuli yritys ja uloshyppy.

Kukaan ei tee puhdasta, mutta kaikille tulee senttejä nuukasti champion-Korhosen tuloksen jäädessä kahdeksan sentin summan ulkopuolelle. Puolalaiset alkavat samaan tahtiin, parilla viimeisellä kupu on hieman rauhaton ja tulosero kaksi senttiä meidän hyväksenne. – Meidän kannattaisi ottaa mallia siitä, kuinka lämpimästi muut osaavat onnitella.

Ruotsalaiset olivat pelottavan varmoja joukkueena, yhteistulos 10 cm, eikä edes DDR:llä ollut mitään mahdollisuuksia parin ensimmäisen kierroksen seitsemän sentin jälkeen; yhteistulos 25 cm.

Sinikka teki naisten sarjassa viisi nollaa, mutta ensimmäisen ja kahdeksannen kierroksen pallonhukkaus pudottivat sijoituksen alle odotusten. Taitohypyssä Sinikalle tuli kuitenkin saksista huolimatta komeasti PM-hopeaa ja sitä kautta yleismestaruuden kolmas sija. Miesten puolella Tatu oli seuraava miehemme 12 sentillään, jolla asetui PM-kilpailussa seitsemännelle tilalle.

Säätt häittasivat

Nyköpingissä odotteli sama matalapaine, jonka yritimme jättää lähtiessä Uttiin, jossa kuitenkin harjoitusleirillä saatiin huomattavasti enemmän hyppejä kuin vastaavana aikana kansainvälisille leirille kilpailupaikalle kokoontuneet.

Virallinen tulopäivä oli maanantai ja kilpailuhypyt käynnistettiin onneksi jo tiistaina huolimatta siitä, että kilpailu-

kutsussa tarjottiin vasta keski- viikkoa. Kilpailupäivät venyivät aamukahdeksasta iltaan puoli yhdeksään. Tarkkuus saatiinkin vietyä finaaleineen ja uloslyöntihypyineen läpi; tosin apuna olivat rajallinen kilpailumäärä ja uudet säännöt. Taitohyppy jäi kuitenkin miesten kohdalta minimiin eli kahteen kierrokseen. Naiset saivat tämänkin lajin läpi.

Taitohypyssä säilyi PM-yli-valta Suomen Ilmailuliitolla. Tatu voitti puhtailla vähän päälle kahdeksansekunttisiltaan PM-kultaa ja pääsi esikisassa seitsemänneksi. Kivisen Pekka otti PM-hopeaa ja oli esikisajon 12. Säännöistä otettiin kuitenkin jo ennen alkua pisteet pois ja siirryttiin sekunttipeliin ja lievennettiin virheitä. Taitohypyn voitti DDR:n Ronald Eilenstein, ensimmäinen puhdas 7.20 ja toinen samoin puhdas 6.82. Myös toiseksi ja kolmanneksi tulleet DDR:n miehet tekivät puhtaasti sarjat. Uusin sääntöehdotus on muuten tullut samasta maasta, tosin ilmeisesti myös edellinenkin. EM-yleismestaruudessa Tatu oli kolmas.

Ensi vuoden MM:t

Ensi vuoden MM:t pidetään 100 km Tukholmasta lounaaseen olevan Kouvolan kokaisen Nyköpingin kaupungin lentokentällä, jossa on aikaisemmin toiminut ilmavoimien tukikohta, joka on toistakymmentä vuotta sitten lakkautettu. Iso kenttäalue ja kohtalaiseen hyväkuntoiset, osittain tyhjilleen jääneet rakennukset, luovat hyvät puitteet kisojen järjestelyille.

Nyköpingin kaupunki täyttää tänä vuonna 800 vuotta, ja se on ollut voimakkaasti järjestämässä erilaisia tilaisuuksia juhluvuotensa kunniaksi. Puolitoistaviikkoinen, lähes kolmeakymmentä maata edustavien yli 300 ulkolaisen joukko antaa varmasti väriä elokuun alun (28.7.–7.8.87) katukuvaan juhluvuoden jälkilämmittelyssä.

Esikisojen järjestelyt eivät vielä antaneet täysin vakuuttavaa kuvaa ensi vuotta silmälläpitäen. Tuloslaskennan tietokonejärjestelmä ei ollut lopullinen eikä sen kapasiteetti täysin riittänyt edes näihin kisoihin. Samoin suoritus- ja tuloslistojen käsittelyssä ilmeni vielä alkukankeutta. Kilpailun johtaja Lars Lindahl vakuutti, että tämän päivän virheet johtuvat osittain siitä, että ajatukset ovat ensi vuodessa. Samoin tulevan kilpailun koko järjestelyorganisaation johtaja ja puheenjohtaja Bengt-Erik Fonnseel kertoi, että työt alkavat heti esikisojen jälkeen.

Taitohypyn virherajat

	Tolerances
Undershoot (-)	15 degrees
Overshoot (+)	45 degrees
Deviation in the turn or loop (D)	30 degrees
Off heading into the first turn (->)	Nil
Off heading into the third turn (->)	15 degrees
2nd loop off heading on completion (S)	30 degrees
Completion of 2nd loop before reaching horizontal level (A)	Nil
Continuation of 2nd loop past the horizontal level (A)	30 degrees
Omitting od a manoeuvre, added manoeuvre or incorrect series	Z/ 16.00 s
Less than 6 manoeuvres in 16.00 s	Z/ 16.00 s

Penalties

Undershoot		0.75 sek
Undershoot	15-45 degrees	incorrect/ 0 points
Undershoot	>45 degrees	Z/ 16.00 s
Off heading into first turn	0-45 degrees	incorrect/ 0 points
Off heading into first turn	>45 degrees	Z/ 16.00 s

Overshoot

Overshoot 90-180° degrees	incorrect/ 0 points
Overshoot >180° degrees	Z/ 16.00 s

Deviation

Deviation in turn/loop	30-45 degrees	incorrect/ 0 points
Deviation in turn/loop	>45 degrees	Z/ 16.00 s
2nd backloop off heading	30-45 degrees	incorrect/ 0 points
2nd backloop off heading	>45 degrees	Z/ 16.00 s

PM-yleismestaruus, naiset

		ACCU	STYLE	SUM	
1	Mikkelsen E	DEN	3	1	4
2	Johansson A	SWE	2	3	5
3	Nieminen S	FIN	4	2	6
4	Strömlad A	SWE	1	6	7
5	Stephensen B	DEN	5	4	9
6	Sellberg P	SWE	5	5	10
7	Hörlin W	SWE	7	7	14
8	Helms M	DEN	8	8	16
7	Höirup M	DEN	9	9	10
10	Blaafalk M	DEN	10	10	20
Chief Judge: Buzz Bennett					

PM-yleismestaruus, miehet

		ACCU	STYLE	SUM	
1	Stephensen L	DEN	3	4	7
2	Soini I	FIN	9	1	10
3	Rino C	DEN	2	8	10
4	Wallberg J	SWE I	5	5	10
5	Pettersson K	SWE I	4	7	11
6	Korhonen V	FIN	1	12	13
7	Klahr R	SWE I	7	6	13
8	Kivinen P	FIN	12	2	14
7	Petersen M	DEN	11	3	14
10	Olsson B	SWE I	7	11	18
11	Burmöster M	DEN	6	14	20
12	Satamo T	FIN	10	10	20
13	Hougaard S.E	DEN	14	9	23
14	Laamanen J	FIN	12	13	25

Lentokoneina käytettiin Cessna 206:is ja yhtä Islander'iä. Erityisesti taitohypyllä koneen aivoimeen ovisuuhun joutuneen hyppääjän suoritus kärsi kohtuuttomasti muihin verrattuna lämpötilan ollessa ylhäällä nollan vaiheilla. Toivottavaa olisikin, että konetilan ratkeaisi ensi vuonna toisella tavalla. Vieläkin houkuttelisi ajatus, että SLK vuokraisi konettaan pohjoismaisen yhteistyön merkeissä ja Suomen mainostamiseksi.

Muuten saattaa tulla jo liikaa tasoitusta etelämäitten hyppääjiin nähden.

Hankalin asia MM:issä saattaa kuitenkin olla sää. Esikisojen kaltaisessa paikallaan pysyvässä matalassa on MM-kilpailujen läpivienti huomattavan hankalaa. Joka tapauksessa järjestäjät ottivat kilpailun jälkeisessä arviointitilaisuudessa kaikki huomiota au- liisti vastaan.

HANKALIN AJATUS RÄTILU 4/87

Vähemmän epävarmuustekijöitä

Tärkeintä esikisoissa oli ehkä se, että luottamus omiin taitoihin kasvoi kovassa kansainvälisessä seurassa. Kilpailupuitteet ja kylmä sää melko kovine tuulineen vastasivat täysin kotimaisia olosuhteita. Ensi vuoden MM-kilpailuissa ei pitäisi olla läheskään yhtä paljon epävarmuustekijöitä kuin esimerkiksi viime vuonna Turkissa.

Harjoitteluun pitäisi joka tapauksessa panostaa. Ruotsin miehissä näkyi selvästi sekä harjoittelu että kilpailut. Ruotsissa valitaan myöskin joukkue tänä syksynä, johon meillä ei vielä valitettavasti olla kypsiä. Tämä voidaan tietysti korvata hieman laajemman piirin harjoittelulla, joka puolestaan pitää kärkeä leveämpänä.

Toivoa vielä sopii, että naisten sarjassa maata ja Suomen Ilmailuliittoa edustaa myöskin kokonainen naisten joukkue, jolla on myöskin iskukykyä ainakin pohjoismaisella tasolla. Tällöin voitaisiin ajatella myöskin PM-naistensarjaa kotimaisen yleisestä huolimatta.

Ne säännöt

Jo ennen kilpailun alkua posti toi järjestäjältä sääntömuutosesityksen, jossa oli puututtu samoihin seikkoihin kuin kisaajat SM-kilpailujen jälkeen Tikkakoskella. Tätä esitystä vielä korjailtiin alkukokouksessa. Tuloksena oli, että tarkkuutta mitattiin 16 cm:in saakka ja pisteet unohtettiin niin kuin taitohypyssäkin, jossa oli mahdollista tehdä joko puhdas liike tai 0.75 sekä virhe tai sitten epäpuhtaus, joka aiheutti koko sarjalle zetan eli 16 sek. Vajaata käännöstä hyväksyttiin puhtaana 5 asteen saakka, jonka esitin hieman erimielisenä, mutta yksituomaisen joukkueen painostamana nolli-asteeksi. Muut maat olivat kuitenkin sekä ennen että kilpailujen jälkeen lähes yksimielisesti 15 asteen kannalla.

Tarkkuushyppyjen tuomaroinnissa havaittiin uudelleen jalkatuomarin tärkeys. Saattaa olla niin, että pläkätuomareita on kolme ja jalkatuomareita kaksi.

Lopulliset säännöt hyväksyttiin tammikuussa CIP:n kokouksessa Nyköpingissä, mutta kisojen jälkikokouksessa näytti siltä, että esikisojen säännöt ovat lähellä lopullisia.

Asioita kirjasi sekä esikisojen että tulevien MM:ien ylituomari kanadalainen Buzz Benneth, joka on myös CIP:n tarkkuus- ja taitoalacomitean puheenjohtaja.

NAISTEN PM-TARKKUUS

		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	TOT	
1	Strömblad A	SWE	2	3	0	2	3	4	0	2	1	0	17
2	Larsson B	SWE	1	10	3	1	0	0	2	4	1	2	24
3	Johansson A	SWE	0	1	1	3	12	5	2	0	5	4	33
4	Mikkelsen E	DEN	2	6	2	2	5	7	0	4	8		36
5	Nieminen S	FIN	16	0	0	0	0	7	0	16	1		40
6	Sellberg P	SWE	2	1	16	16	0	8	1	1	3		48
6	Stephensen G	DEN	7	1	16	3	2	15	1	3			48
8	Herlin M	SWE	2	8	2	16	8	6	11	12			65
9	Heles M	DEN	16	1	16	16	16	1	3	7			76
10	Hörup M	DEN	16	16	7	16	16	7	16	0			94
11	Blaafalk H	DEN	16	16	6	16	16	16	1	8			95
12	Jakobsen K	DEN	16	16	11	16	16	16	8	16			115

Naisten PM-taitohyppy

		Round 1			Round 2			Round 3			Round 4			TOTAL	
		P 1	T 1	R 1	P 2	T 2	R 2	P 3	T 3	R 3	P 4	T 4	R 4		
1	Mikkelsen E	DEN	0.00	9.72	9.72	0.00	10.44	10.44	0.00	9.91	9.91	0.75	9.91	10.66	40.73
2	Nieminen S	FIN	1.50	9.28	10.78	0.00	9.22	9.22	0.75	9.84	10.59	1.50	9.64	11.14	41.73
3	Johansson A	SWE	0.00	11.76	11.76	0.00	10.46	10.46	0.75	10.46	11.21	0.75	12.87	13.62	47.05
4	Stephensen B	DEN	0.00	11.75	11.75	0.00	11.68	11.68	0.75	10.94	11.69	0.75	11.66	12.41	47.53
5	Sellberg P	SWE	0.75	11.00	11.75	0.00	11.44	11.44	2.25	11.19	13.44	0.75	11.28	12.03	48.66
6	Strömblad A	SWE	0.00	11.56	11.56	0.75	11.81	12.56	2.25	10.41	12.66				36.78
7	Hörin W	SWE	1.50	11.12	12.62	0.75	12.43	13.18	0.00	11.49	11.49				37.29
8	Heles M	DEN	2.25	12.44	14.69	32.00	17.35	16.00	1.50	12.04	13.54				44.23
9	Hörup M	DEN	2.25	13.65	15.90	0.75	14.16	14.91	17.50	14.33	16.00				46.81
10	Blaafalk H	DEN	1.50	14.14	15.64	2.25	15.19	16.00	1.50	14.57	16.00				47.64

PM-TARKKUUS, MIEHET

		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	TOT
1	Korhonen V	FIN	0	1	0	0	0	0	2	0	2	5
2	Rino C	DEN	2	0	0	0	1	1	3	0	0	8
3	Stephensen B	DEN			0	2	0	0	3	3	1	9
4	Pettersson K	SWE I			0	1	0	2	3	0	3	11
5	Wallberg J	SWE I		2	2	1	0	1	1	0	16	23
6	Burmester M	DEN	0	0	0	1	3	0	5	0	0	9
7	Disson B	SWE I	0	1	3	0	0	0	1	1	5	11
7	Klahr R	SWE I	8	1	0	1	0	0	1	0	0	11
9	Naerland H	NOR	1	1	0	8	1	0	3	0	1	15
10	Soini T	FIN	1	0	0	3	1	1	2	3	5	16
11	Fröiland R	NOR	2	0	1	0	0	16	0	0		19
12	Satamo T	FIN	8	0	3	1	2	3	2	2		21
13	Johansen T	NOR	3	3	9	1	2	2	1	1		22
13	Kaada O H	NOR	1	3	0	1	3	8	0	6		22
15	Petersen M	DEN	16	0	1	4	0	0	2	0		23
16	Kivinen P	FIN	0	2	0	3	1	2	16	0		24
16	Laamanen J	FIN	5	0	1	2	0	16	0	0		24
16	Johansson L	SWE I	0	13	1	0	0	9	0	1		24
19	Hole J	NOR	6	1	1	2	16	10	0	1		37
19	Hougaard S.E	DEN	15	12	0	0	0	6	4	0		37

PM-TAITOHYPPY, MIEHET

		P 1	T 1	R 1	P 2	T 2	R 2	TOTAL	
1	Soini T	FIN	0.00	8.17	8.17	0.00	8.48	8.18	16.65
2	Kivinen P	FIN	0.00	8.90	8.90	0.00	8.50	8.50	17.40
3	Petersen M	DEN	0.00	9.08	9.08	0.75	8.57	9.32	18.40
4	Stephensen B	DEN	0.00	9.35	9.35	1.50	7.97	9.47	18.82
5	Wallberg J	SWE I	0.75	9.14	9.89	0.00	9.02	9.02	18.91
6	Klahr R	SWE I	0.75	8.60	9.35	0.75	8.97	9.72	19.07
7	Pettersson K	SWE I	0.00	8.89	8.89	2.25	8.81	11.06	19.95
8	Rino C	DEN	0.75	9.71	10.46	0.00	9.81	9.81	20.27
9	Hougaard S. E	DEN	0.00	10.13	10.13	0.75	9.44	10.19	20.32
10	Satamo T	FIN	0.00	10.22	10.22	0.75	9.77	10.52	20.74
11	Olsson B	SWE I	1.50	9.95	11.45	0.00	9.73	9.73	21.18
12	Korhonen V	FIN	0.75	10.70	11.45	0.00	11.88	11.88	23.33
13	Laamanen J	FIN	0.00	13.08	13.08	0.00	11.04	11.04	24.12

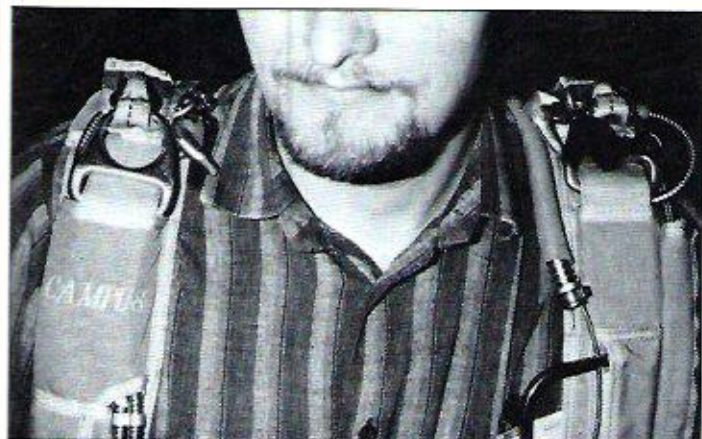

PM-joukkue kiittää tuesta:

Audiovox Oy
 Jyväskylän Laskuvarjokerho
 Lundia Oy
 Laskuvarjojääkärikoulu
 Mauri Jormakka Oy
 Kauppias Jorma Rossi
 Silja Line
 Utin Laskuvarjo kerho

Veksi ja Tautu pakkailevat yhdessä varjoa. Piposta päätellen lämpimämpikin olisi saanut olla.

CAMPUKSEN VAUVAVIAT SYNNISSÄ

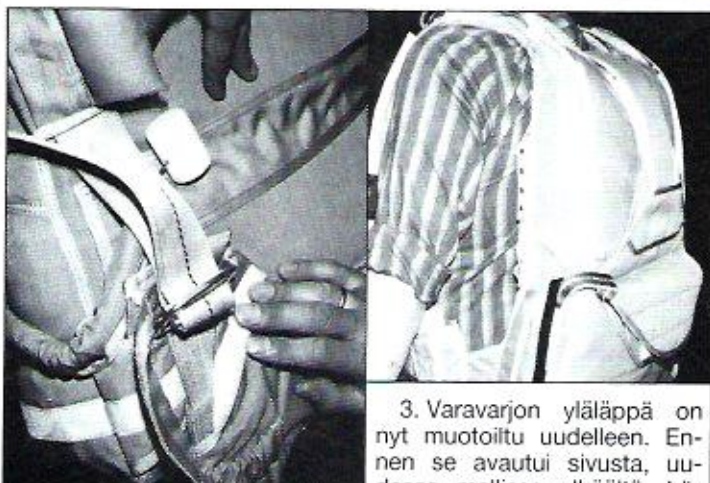
1. Ainakin kuopiolaiset te-
vehtinevät ilolla tätä uutta jär-
jestelmää: Kun veteen meno
näyttää uhkaavalta, voidaan
keltaisista "sensoreista" vetä-
mällä irrottaa LOR-hihna pää-
varjon kantohihnoista. Näin
voidaan veteen mentyä irrot-

tautua päävarjosta ilman, että
samalla aukeaisi varavarjo.
Kuten kuvasta näkyy, on
varavarjon kahva kuitenkin
edelleen suhteellisen korkeal-
la valjaissa – paikassa josta
sen vetäminen on hankalaa.

Uttilaisten, kuopiolaisten ja
lappenrantaisten oppilas-
kalustukseen valitsemat rans-
kalaiset Campus-tandemit
ovat saaneet jonkin verran kri-
tiikkiä osakseen. Ongelmina
ovat käyttäjien kokemusten
mukaan olleet valjaiden sää-
tömahdollisuuden puuttumi-
nen, varavarjon kahvan sijoit-
tuminen, "korkealle" päävar-
jon laukaisukanavajärjestelmä
(vaijeri+sokka) ja – vakavana
ongelmana – LOR-järjestelmä
(varavarjon pakkolaukaisu

päävarjon kuvun irrotukseen
liittyvänä automaationa).
Tandemien valmistaja Pa-
rachutes de France on ottanut
kritiikin tosissaan. Niinpä he
saattoivat Pariisissa pidetyn
teknisen kongressin yhtey-
dessä kesäkuun lopulla esitel-
lä uusimuotoisen, vain pari
päivää aiemmin viranomaisen
hyväksynnän saaneen Cam-
puksen.

Osa suomalaisten kritiikin
kohteista on muutettu, osaa
ei.

2. Valjaita on yleensä hel-
pompia säätää kuin oppilasta –
näin on nyt myös Campuk-
sessa kun valjaisiin on lisätty
pituussäätö.

3. Varavarjon yläläppä on
nyt muotoiltu uudelleen. En-
nen se avautui sivusta, uu-
dessa mallissa ylhäältä. Lä-
pän alapää on samalla jätetty
tarran avulla varavarjon alalä-
pän alle. Tämä ehkäisee lau-
kaisuhihnan takertumista ka-
peaan yläläppään.

4. Tässä kuvassa näkyy va-
ravarjon yläläpän uusi "sara-
nointi". Kuvassa näkyy myös
päävarjon kahva. Kysyttäessä
valmistajalta, eikö muovipääl-
lysteinen vaijeri olisi ollut ku-
vassa näkyvää parempi ja luot-
tettavampi, valmistaja totesi
että muovipäällysteen mah-
dollinen rikkoutuminen voi ai-
heuttaa todellisen vaaratilan-
teen. Jos muovipäällyste rik-
koutuu, voi olla vaikeaa tai
mahdotonta saada varjo lau-
kaistua päällysteen rikkoutu-
mis/katkeamiskohdan taker-
tuessa repun naruluuppiin.

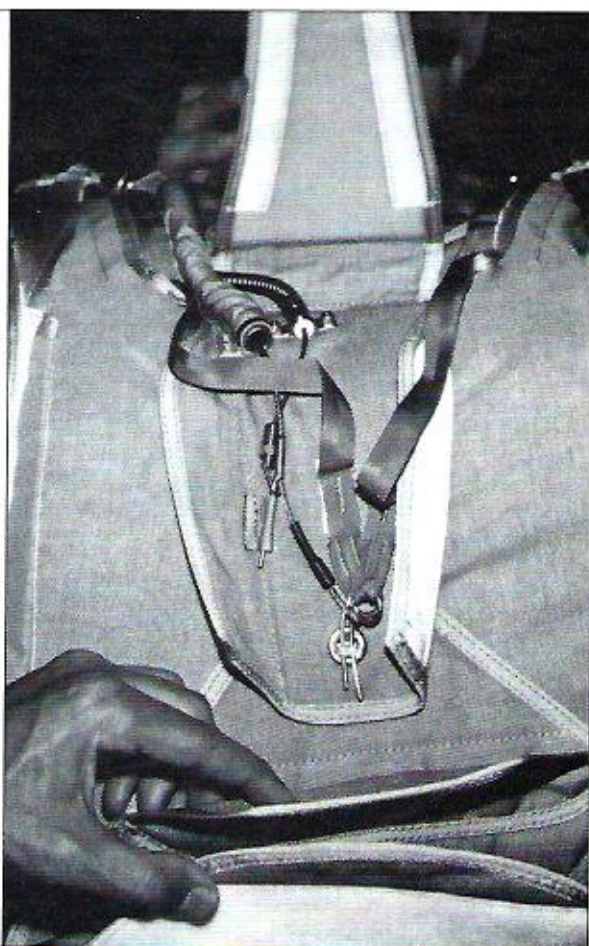
5. Tästä selviää LOR-järjes-
telmän uusi muoto.

LOR-hihnoja on kaksi: kum-
mastakin päävarjon kantohih-
naparista tulee olkapään yli
hihna selkäpuolelle. Kumman-
kin hihnan päässä on oma
sokka joka menee omaan
luuppiin. Saman purjerenkaan
läpi siis kulkee kaksi erillistä
naruluuppiä vierekkäin. Idea
on sama kuin aikaisemmassa-
kin Campuksen LOR-järjes-
telmässä: molempien kantohih-
nojen on oltava irti ennenkuin
järjestelmä laukaisee vara-
varjon.

* Nyt Suomessa olevat Cam-
puksset on modifioitu Norjan
ohjeen mukaisesti yhdellä
LOR-hihnalla toimiviksi.

Koska uusi muotoilu ilmei-
sesti poistaa tai ainakin oleel-
lisesti vähentää aiemman jär-
jestelmän aiheuttamia riskejä,
on luultavaa ettei mahdoli-
sesti Suomeen tulevia uusia
Campuksia tarvitsisi modifioi-
da yksihhnaiseksi.

* Huomiota kannattaa kiinnit-
tää mielenkiintoiseen FXC-
laukaisimen kiinnityksen vara-
varjon vaijeriin.

Yksi kolmesta hyppykoneestamme.

Kuivaharjoittelua tymäpäivänä vanhan teatterin raunioilla.

Ammattina laskuvarjohyppääjä

Hyppääjät olivat ammattilaisia ja keskimääräinen kokemus n. 1 500 hyppyä. Turkissa koulutetaan 3 000 oppilasta vuositain, kouluttajia on 25 ja kerholla on käytössä 10 Antonovia. Vuosittainen hyppymäärä maassa on n. 40.000. Keskiuerto turkkilainen hyppääjä hyppää n. 250–600 hyppyä vuodessa. Varjoina käytetään Para-Foilia, oppilaat hyppäävät PC:llä. Turkissa on voimassa samanlainen lisenssisysteemi kuin meillä Suomessakin on kehitteillä.

Paikalliset hyppäsivät vain tempua ja tarkkuutta mutta meidän tultua kentälle he saivat kuitenkin luvan hypätä relatiivia ja viikon hyppykuurin jälkeen perustaa Turkin ensimmäisen nelimiehisen RW-joukkueen. Örrin toimi heidän valmentajanaan ja me muut hyppäsimme relatiivia, kupu-relatiivia, tempua ja tarkkuutta. Innokkaimmat meistä ryppivät 50 hyppyä puolestoista viikossa ja laiskimmat vain n. 30. Hyppy, majoituksen ja mössöt maksoi Turk Hava Kurumu.

ANTONOVILLA AASIASSA

Paikalliset naishyppääjät. Tytöt olivat harrastaneet hyppäämistä 2–3 vuotta, takanaan heillä oli 1000 hyppyä.

Bussimatka Ison Ämpärin kuppilaan. Paikalliset bussit ja taksit ottivat kyytiin niin monta matkustajaa kuin autoon vain mahtui.

Jos paljon hyvää niin vähän huonoakin

Viikko meidän saapumisemme jälkeen tuli paikalle 12 tsekkoslovakialaista joiden kanssa meni heti sukset ristiin. Luulivat olevansa maailman herroja. Yksi melkein särki Antonovin pakkolaskussa parkkijarru päällä ja muutkin olivat jotenkin kummallisia. Turkkilaisetkin olivat samaa mieltä asiasta. Viimeisenä päivänä hyppäsimme 16-relatiivia vain turkkilaisten kanssa ja sen jälkeen näytöshyppy läheiselle uimarannalle, uinti Välimeressä (ilman varjoja), vähän olutta ja illalla paikalliset pitivät meille hienot läksiäisbiilet.

Ko. kahden viikon aikana ei päässyt ikävä yllättämään eikä vilu vaivaamaan. Marke pääsi taitolentokoneen kyytiin (koneen kuljettajalla oli vaatimattomat 10.000 lentotuntia). Jarkki hyppäsi Foililla, Örrin erehtyi WC:n sijainnista ja monia muitakin vastaavia tapauksia oli. Paikalliset hyppääjät ja lentäjät osasivat myös pitää hauskaa ja olivat todella ystävällisiä ja mukavaa porukkaa.

Meidät on kutsuttu ensi keväänä kerhon pääpaikkaan Ankarahan hyppäämään joten palataan silloin asiaan uudestaan.

Marraskuun alussa lähti SLK:sta seitsemän hyppääjää Turk Hava Kurumum (paikallinen SIL) kutsusta kahdeksi viikoksi hyppäämään Antalyaan, Turkkiin. Hyppääjät olivat Japi Grönlund, Marke Tamminen, Jarkki Vuorio, Örrin Grönroos, Pauli Hattunen, Ola Ahti ja Liisa Nyblom. Ja tarina alkaa...

Kutsukirje tuli Jarkille kaksi viikkoa ennen lähtöpäivää joten asialla oli kiire. Hyppääjät kerättiin vapaaehtoisista halukkaista matkaan lähtijöistä joita kertyi vain seitsemän. Asiasta kiinnostuneita oli enemmänkin, mutta työesteiden vuoksi jäi monen matka haaveeksi. Matka tehtiin Finnairilla, Turk Hava Yollarilla ja Otomarsaniilla. Viivymme vuorokauden Istanbulissa, jossa Japi, Pauli ja Ola kävivät oluella... Seuraavana iltana Antalyaan. Kentällä meitä oli vastassa Tuna Atici, THK:n laskuvarjoajksen pomo, ja vei meidät omalla bussilla Antalyan hienoimpaan hotelliin.

Hyppää niin paljon kuin jaksat

Seuraavana päivänä alkoivat tositoimet. Aamiaisen jälkeen THK:n bussilla kentälle, kamat päälle ja koneeseen. Kentällä oli kolme AN-kakkosta ja hyppääjiä 19. Tahti oli 5–6 hyppyä päivässä puolentoista viikon ajan. Kerrankin pääsi tyydyttämään hyppyhalunsa, sai hypätä niin paljon kuin jaksoi. Valissa oli pari tymäpäivää, jolloin menimme ostoksille ja katselimme nähtävyyksiä. Lämpötila oli yli +20°C, Antonovit tekivät pari pakkolaskua, jytämusa soi, hyppääjät olivat ystävällisiä, ruoka hyvää ja sitä oli riittävästi.

Suhteita kotiin

Iltaisin menimme vanhaan satamaan Ison Ämpärin kuppilaan jonne tulivat myös paikalliset hyppääjät ja vietimme monta hauskaa iltaa ison ämpärin (1 litra urheilujuomaa/6,-FIM) ääressä. Montaa ämpäriä ei voinut juoda sillä aamulla piti olla taas vireessä hyppykoitosta varten. Ositteita vaihdettiin, uusia mukavia ystäviä saimme paljon ja nautimme toistemme seurasta muutenkin.

Turkkilaisista maisemaa. Alareunassa näkyy Antalyan kaupunki, ja ranta jonne hyppäsimme näytöshypyn.

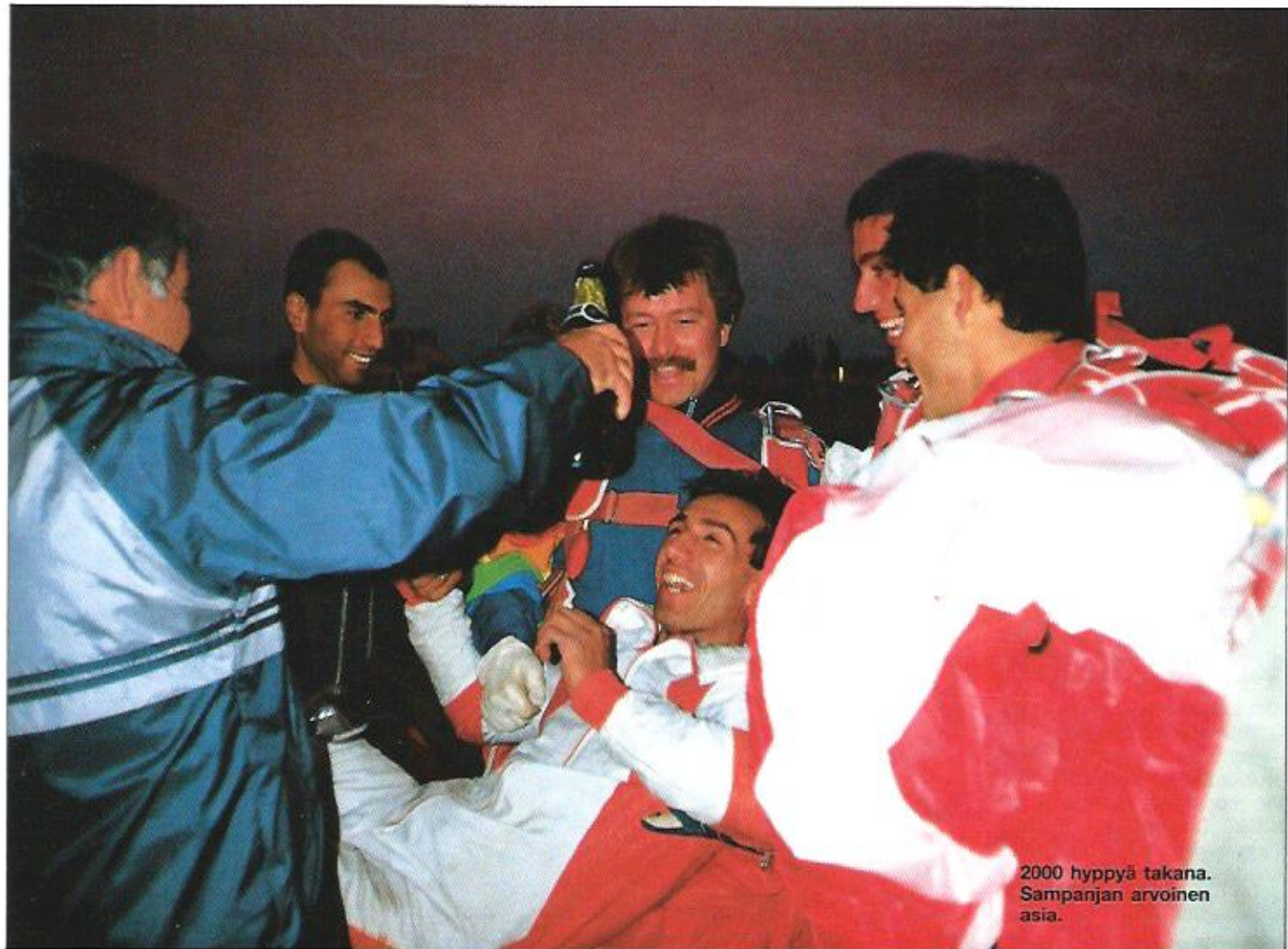

TEKSTI JA KUVAT RYHMÄTYÖ

Turkkilaisten exit -
Haluk, Turgut ja
Cumhur.

— Joka reissulta on
tuotava jotain tultaisia!
Tullaiset tallä kertaa
hoiti Japi.

2000 hyppää takana.
Sampanjan arvoinen
asia.

Syyskuun alussa pidettiin leppoisa tarkkuuskisat Malmilla. Innokkaita hyppääjiä oli kertynyt paikalle 50 osallistumaan kisaan. Sähköpläkkää ei saatu paikalle, mutta pläkinä toiminut 5 cm pahvinpala palveli kaikkia oikein hyvin. Taso kisoissa ei ollut mikään huimaava. Tarkkuuden todelliset harrastajat eivät saapuneet paikalle kutsusta huolimatta, joten palkinnot jaettiin SLK:n edustajien kesken.

Pappakin pääsi melkein polkaisemaan. Tulos 1.62.

SYYSKISAT MALMILLA

TEKSTI JA KUVAT:
JAPI ALL STARS

Lauantaiaamuna päästiin aloittamaan kisat suunnitelmien mukaan kerrankin tänä kesänä sään suosiossa meitä. Lajeina oli henkilökohtainen tarkkuus, 3 kierrosta sekä joukkuetarkkuus, joka laskettiin joukkueeseen kuuluvien henkilökohtaisten kierrosten perusteella, 3:n hengen joukkueet. Sarjat; A- ja B-sarja (yli ja alle 500 hyppyä) sekä oppilassarja. Hyppykorkeus oli perinteinen 1000 metriä.

Ensimmäisen kierroksen aloitti J.A.S Ratakadun tax free-joukkue. Joukkueessa hyppäsivät Hantta Leskinen, Jarkki Vuorio ja Markku Heilimo. Joukkueen poppi-mies Hantta näytti kaikille mallia ja teki ensimmäisen kierroksen ensimmäisellä hypyllä nollanolla-tuloksen, joka jäi muuten ensimmäisen kierroksen ainoaksi nollanollaksi. Jarkki ei tehnyt yhtään mitattavaa koko kisoissa (mikä ei ollut yllätys kenellekään) ja Huulis vain yhden, mutta Hantan ansiosta joukkue sijoittui loppujen lopuksi neljänneksi joukkuetarkkuudessa.

Toinen kierros

Toisen kierroksen aikana oli tuuli vielä voimakas, mutta mitattavia tuloksia saatiin jo ensimmäistä kierrosta enemmän. Enää ei menty liian kauas maalialueen taakse niin kuin melkein kaikki tekivät ensimmäisellä kierroksella.

Herrat Kari Koivuranta, Zero Laukkanen ja Tirppi Silvennoinen edustivat joukkuetta nimeltä Naulapojat. Toisella kierroksella pojat näyttivät tarkkuustaitonsa ja jokainen heistä teki mitattava tuloksia. Zeron hyppy mm. 0.03!! Kolmaskin kierros meni putkeen

joukkueella, ainoastaan tyttöjen suosikki Tirppi ei tehnyt mitattavaa, mutta Koivis ja Zero pelastivat tilanteen ja niin joukkue voitti selvästi kisan. Joukkuetarkkuuden parhaat!

Joukkueessa ORh+ hyppäsi Teijo Loikkanen, Antti Grönroos ja Martti Roivainen. Joukkue teki mukavia tuloksia jokaisella kierroksella. Örrin varavarjokeikka ei haitannut

keskittymistä sillä viimeisellä kierroksella hän paransi taas tuloksiaan ja teki kauniin nollanollan. Joukkue sijoittui joukkuetarkkuudessa kolmannelle tilalle.

Kolmas ja ratkaiseva kierros

Kisan yllättäjät – Tallaajat – Pekka Komu, Kauko Pentti ja Kai Korhonen. Toisen kierroksen jälkeen tilanne heidän

kohdallaan oli vielä keskinkertainen. Mutta kolmannella kierroksella kaksi nollanollaa ja peli oli pelastettu. Heillä ei kenelläkään ole vielä paljon hyppyä, mutta tarkkuustaitoa on kertynyt sitäkin enemmän. B-sarjassa hypänneet näyttivät mallia muillekin hyvillä tuloksillaan. Joukkuetarkkuuden kakkonen. Hyvä pojat!

Tunnelmaa A-maali-alueella. Mitattavia tuloksia tuli vähän, selityksiä sitäkin enemmän.

Tässä vaiheessa miehiä vielä hymyilytti. H. Belafonte Fun Club -joukkueen edustajat: Autio, Kansanen ja muonittaja Olli Ahti.

Henkilökohtainen tarkkuus

A-luokassa henkilökohtaisen tarkkuuden voitti selvästi Zero Laukkanen tuloksella 1.17 (0.79, 0.03, 0.35). RW-sankari joka taitaa myös tarkkuuden. Toiseksi sijoittui Antti Grönroos tuloksella 2.03 (1.98, 0.05, 00). Vaatimaton Örrä on ennenkin pärjännyt tarkkuudessa, mutta taas kerran hän näytti taitonsa.

Kisan kolmas oli Hantta Leskinen. Mies joka osaa tarkkuuden kelissä kuin kelissä, yleensä mitä huonompi sitä paremmat ovat hänen tuloksensa. Niin kävi nytkin. Tulos 4.55 (00, 1.35, 3.20).

Rajana 0.03 oli joukkueen nimi jossa Timo Rantala hypäsi joukkuekisaa. Henkilökohtaisessa tarkkuudessa hänen tuloksensa 6.69 (5, 0.69, 00) riitti neljännelle tilalle.

B-sarjassa nuoret lupakirjahyppääjät näyttivät taitonsa. Pekka Komu ensimmäinen tuloksella 5.24 (5, 0.24, 00). Toiseksi sijoittui Kai Korhonen häviten reilut puoli metriä voittajalle tuloksella 5.91 (0.91, 5, 00). Kolmantena Tommy Westlin – Trumppamies – tuloksella 9.26 (2.88, 5, 1.38). Neljäntenä Teijo Loikkanen häviten 39 cm kolmannelle. Teijon tulos 9.65 (5, 1.34, 3.31).

Oppilassarjassa oli osanot-

tajia 4. Heidän tuloksensa mitattiin 10 metriin asti. Voittaja nuori hyppymestarien murheen kryyni Markku Lehti tuloksella 19.66. Toisena Marjo Malmström (Maran suosikkioppilas) tuloksella 20.59. Kolmantena kanavaras Korhonen 24.09 ja perää piti Timo Kivistö 30.00.

Kiitokset mittamiehille jotka kylmästä tuulesta huolimatta jakoivat mittailta ja kirjailla tuloksia koko päivän maalialueella. Starttimestari puuttui pokantekopaikalta, mutta kisa sujui kommelluksista ja pokat saatiin kasattua ilman starttimestariakin.

Hypätään taas tarkkuutta ensi kesänä Malmilla. Toivot-

tavasti sähköpläkä saadaan paikalle ja osanottajia muiltakin kerhoilta.

ps. Viikko kisojen jälkeen selvisi että tuloksien kirjauksissa on sattunut virhe. Hantta Leskiselle on merkattu kolmannen kierroksen tulokseksi 3.20. Oikea tulos on kuitenkin 0.40. Näin henkilökohtaisen sekä joukkuetarkkuuden tulokset muuttuvat, mutta Hantta pyysi kertomaan kaikille, että annetaan tuloslistojen olla sellaisenaan kuin ne ovat.

Pahoittelemme tapahtunutta ja lupasimme hyvittää hänelle seuraavissa kisoissa jo valmiiksi -2.80!

JIPPII, sainpas mitattavan!
Leena Kajamäki Japi Girl Star
-joukkueesta.

Voittajan on helppo hymyillä.
Zero Laukkanen
henkilökohtaisen ja
joukkuetarkkuuden voittaja.

HENKILÖKOHTAINEN TARKKUUS (3 kierrosta)

A-SARJA

1. Ari Laukkanen	1.17
2. Antti Grönroos	2.03
3. Hantta Leskinen	4.55
4. Timo Rantala	5.69
5. Kari Koivuranta	7.96
6. Kalevi Kontio	9.88
7. Veli-Matti Huotari	10.00
8. Ari Järvinen	10.52
9. Lake Oksanen	10.89
10. Onni Kuusisto	10.95
11. Markku Heilimo	11.21
12. Einari Mikkonen	11.62
13. Kujala/Nykänen	11.95
14. Veijo Haatanen	12.60
15. Timo Silvennoinen	12.71
16. Ape Kuparsaari	14.34
17. Markku Teivainen	14.67
18. Jarmo Vuorio	15.00
Martti Roivainen	15.00
Timo Stenberg	15.00
Mimma Lehtovaara	15.00
Liisa Mattila	15.00

JOUKKUETARKKUUS (3 kierrosta)

1. Naulapojat	21.84
Koivuranta, Silvennoinen, Laukkanen	
2. Tallaajat	25.15
Komu, Kauko, Korhonen	
3. ORh+	26.68
Grönroos, Loikkanen, Roivainen	
4. J.A.S Ratakadun tax free	30.76
Leskinen, Vuorio, Heilimo	
5. Iloinen 60-luku	35.11
Haatanen, Mikkonen, Oksanen	
6. Heinäkengät	35.14
Parviainen, Kortesalmi, Koivumäki	
7. ?	35.55
Kuusisto, Lehtonen, Kontio	
8. Rajana 0.03	35.69
Rantala, Lehtovaara, Mattila	
9. Pilots	36.73
Grönlund, Stenberg, Sucksdorff	

10. World Mildlife Fund	36.81
Kuparsaari, Järvinen, Kujala/Nykänen	
11. Luoja Paratkoon	39.06
Westlin, Löfgren, K. Malmström	
12. Triple Sec	40.00
Huotari, Nummela, Keinälä	
13. H. Belafonte	41.22
Fun Club	
Ahti, Kansanen, Autio	
14. Japi Girl Stars	41.71
Kajamäki, Tamminen, Nyblom	
15. La Bamba	42.37
Arponen, Hägg, Teivainen	

HENKILÖKOHTAINEN TARKKUUS (3 kierrosta)

B-SARJA

1. Pekka Komu	5.24
2. Kai Korhonen	5.91
3. Tommy Westlin	9.26
4. Teijo Loikkanen	9.65
5. Kortesalmi	9.99
6. Jokke Sucksdorff	10.10

7. Parviainen	10.15
8. Japi Grönlund	11.63
9. Ari Autio	11.72
10. Marke Tamminen	12.67
11. Harri Hägg	12.70
12. Heikki Vehviläinen	13.60
13. Leena Kajamäki	14.04
14. Olli Ahti	14.50
15. Jari Lehtonen	14.72
16. Jorma Löfgren	14.80
17. Liisa Nyblom	15.00
Jan Kansanen	15.00
Jussi Arponen	15.00
Katri Malmström	15.00
Jyrki Nummela	15.00
Juha Keinälä	15.00
Pentti Kauko	15.00
Koivumäki	15.00

HENKILÖKOHTAINEN TARKKUUS (3 kierrosta)

OPPILASSARJA

1. Markku Lehti	19.66
2. Marjo Malmström	20.59
3. Korhonen (kanavaras)	24.09
4. Timo Kivistö	30.00

TEKSTI JA KUVAT:
TIMO RANTALA

Rinnepurjehdusta (Soaring, Parascending...) on ehditty harrastaa jo noin kymmenisen vuotta. Tänä aikana laji on edennyt kovaa vauhtia. Lajissa järjestetään kilpailuja (pääosin tarkkuudessa), ja yhä useampi opettelee lajin parissa liitovarjon käyttöä ennen varsinaisen hyppyuran aloittamista. Mm. Ranskassa homma voidaan jo aloittaa 12-vuotiaana, kun hyppäämisen alaikäraja on 16-vuotta. Nuorukaiset ovatkin pärjänneet lajissa hyvin ja 16-vuoden kypsään ikään ehdittyään oikean hyppäämisen aloitettuaan

ovat valmiiksi tosi kovia tarkkuushyppääjiä.

Liitovarjo on liitovarjo

Lajissa ovat varusteekin luonnollisesti kehittyneet. Liitovarjosteluun valmistetaan omia kupuja, joiden erikoispiirteinä ovat mm. liitokyky, koko, auringon säteilyn kestävyys, jäykkyys profiilissa ja vedenpitävyys.

Kuvan Itävaltalaiskavereilla on Sky-Dive Güntherin valmistamat 312-neliöjalkaiset, 9-tunneliset liitovarjot. Materiaali on kahisevaa ja jäykempää kuin vanha kunnan "pelti".

Valjaat ovat luonnollisesti istumahihnalla varustetut. Reppuina käytetään valjaisiin kiinnitettyä adidas-reppua, johon varjo paka... ei kun sullotaan. Valjaisiin on lisäksi ommeltu sivuille mm. eväsreppu ja juomapullonpidike. Varavaroja ei ole mukana.

Pari askelta ja...

Hommaan tarvitaan ensinnäkin liitokykyinen varjo, rinne (pitkä ja jyrkkä niin kuin Suomessa niitä onkin) ja rinteeseen suuntainen tuuli (alhaalta ylös). Tuuli ei missään nimessä saa olla liian kova, jos ei taas tyynikään. Varjon pitää "purra" ja liikkua selvästi eteenpäin, muuten liitoon lähdössä on tuloksena vain takapakkia.

Kupu levitetään taakse selväksi tunnelit ylöspäin. Kädet ohjauslenkkien läpi ja etummaisista viilekkeistä kiinni. Kun mukava tuulenvire tulee, vedetään etummaisista jotta tunnelit saavat ilmaa. Jos kuvun materiaali on jäykkää, nousee kupu ilmaa saatuaan siististi pään päälle. Meidän hyppäämiseen tarkoitettuja kupuja käytettäessä joudutaan varjon suorana pitämisessä hiukan auttamaan niiden "lerppumaisuuden" takia.

Kun kupu on auki ja ylhääl-

lä, otetaan pari askelta, nostetaan jalat ylös ja vedetään etummaisista. Vartalo irtaamaasta ja kupu liittää rinnettä alaspäin. Tämän jälkeen etummaisesti irti ja ohjauslenkkejä käyttäen saadaan itsellemme korkeutta. Rinteestä ei saa mennä liian kauas tai nostava ilmavirta ei enää auta. Mm. Itävallassa kuvan n. 2 300 metrin korkuiselta rinteeltä ei alas tarvitse tulla ennen kuin haluaa.

Ei aivan yksinkertaista kuitenkaan

Täytynee kokeilla Suomessakin kun hyppytoiminta on seis. Mutta tässäkin lajissa on muistettava olla varovainen. Toimintaan on liittynyt melkoinen määrä onnettomuuksia, sillä sitä on pidetty yksinkertaisempaan kuin se todellisuudessa on. Kyseessä on kuitenkin patja kaikkine hyvine ja huonoine puolineen, ja korkeuttakin tappavat 10 metriä tulee helposti.

1) Kunnan vanhat kamat
päällä,
hyppään vielä pilven päällä.
PC tahtoo selän taistaa,
varavarjo muuten haittaa.

Hymyiltävä kuvatessa on,
varustus vaik ois kuinka
onneton.
Hengissä kai tästä selviää,
vaikka hihnat runnoo hipiää.

2) Kypärästä kaikki huutaa,
jos vain joku käyttää huuva.
Mutta miten suu nyt vääntyy,
pallohan kun katseet kääntyy.

Palloon pääni päätin laittaa,
potkuja tää asu kaihtaa.
Ei saa palloon potkaista,
vaik tekis mieli kokeilla.

Pallo kyllä potkun kestää,
sitä en mä aio estää.
On se kyllä virtaviivainen,
eikä aivan tavanomainen.

Mistä vielä hattu väännetään,
Kun vielä yhdes mietitään.
Onhan maailmassa palloja,
joihin mahtuu eri kalloja,

3) Mikäs oli tämä rysähdys,
taisi tulla äkki pysähdys.
Oppilas kun väärin ohjasi,
kohtalonsa mänty kohtasi.

Radioon myös joku huusi,
finaalissa kasvaa kuusi.
Pitää vetää vasemmasta,
olet aloittelija vasta.

Laskeutua oli määrä,
henkiin vielä taisin jäädä.
Jos vain vielä alas pääsis,
niin hiat kaikki ylös kääris.

Jopas tästä riesaa karttui,
varjo kiinni puuhun tarttui.
En koskaan enää suuntaa
puuhun,
keskityn siis aivan muuhun.

4) Pojalla kun tyttö ratsastaa,
kaikki heitä tahtoo kannustaa.
Reidet painaa kylkiin huutaen,
nopeasti alas vajoten.

Ratsulla vain raajat harottaa,
kuvaaja myös heidät
kadottaa.
Koko joukko pilveen
tupsahtaa,
kuvakulmat pois jo kaikkooa.

MILJOONALAATIKKO

Haluatko ostaa, myydä, vaihtaa, vuokrata, lainata jotain tavaraa? Laita ilmoitus Laskuvarjourheiluun. Se ei maksa mitään lehden tilaajille. Lähetä ilmoituksesi osoitteella Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, 00101 Helsinki tai jätä se kirjekuoressa Suomen Laskuvarjokerhon seinälle. Toimi ennen helmikuun 10. päivää, niin ilmoituksesi ehtii maaliskuun lehteen.

Myytävänä uudet hyppyvarusteet

Tandemit VECTOR
Varavarjo Phantom 26' 11/86
Pääkupu Delta Cloud 10/86
Hypätty 40 kertaa
Tiedustelut Matti Mertala
Puh. 981-556 323 työ
981-361 777 koti

Ostetaan

Elämäsi tilaisuus vaihtaa asiallinen ja hyväkuntoinen varjokokonaisuutesi kohtuulliseksi summaksi rahaa. Tarjouksia ottaa vastaan: Matti Haapanen 921-376 603 (k) tai 921-372 114 (t)

Myydään

SWIFT Main, SWIFT Reserve, MIRAGE Tandem n. 350 hyppyä. 8000,- Marke 90-832 600 (k), tai Pete 90-349 9071.

Myydään

Alle 10 krt hypätty Fury, Phantom 24, SST Racer. 11.400,- sis. tullin. Seppo Mäki 90-145 081 (k), 567 3426 (t).

Myydään

Firefly
Rapid Transit
Phantom
Soita Koivis/SLK
90-378 827

Myydään

CRUISLITE 220 sq.ft. Main, SWIFT Reserve, INVADER Tandem n. 200 hyppyä. Hinta sop. mukaan. Jarkki 90-832 600 (k) tai Pete 90-3499 071.

Myydään

kirjahylly Palaset, väri valkoinen, 12 kuutiota. Soita Mimma/90-378 055/t.

ENSI NUMEROSSA:

- VUODEN 1987 VAARATILANTEISTA**
- KOULUTUSPÄÄLLIKÖIDEN KOKOUS**
- AJANKOHTAISTA KALUSTOSTA**
- PARA-SKI ASIAA (JOS PEKKA KIRJOITTAÄ, KIRJOITATHAN)**
- PÄTKELMIÄ MEILTÄ JA MUUALTA**
- KOKEILUSSA RW-TUOMAROINTI ILMAVIDEOLLA**
- JA PALJON MUUTA**

MALMI-BOOGIE!

**16. 5. RÄVÄHTÄÄ MALMILLA.
SLK JÄRJESTÄÄ UPEAT BOOGIET,
JOISSA LÄSNÄ:**

- FOKKER**
- TWIN OTTER**
- DC-3**
- RW-KOULUTTAJAT**
- ELÄVÄ SOITINYHTYE**
- IV A JUHLAT**
- JA PALJON MUUTA**

**LISÄÄ TIETOA SLK/90-378 827
TAI SIL/378 055.**

LA BAMBA!!

TWIN OTTER TULEE HELMIKUUSSA MA
TULE SINÄKIN. EI OO KALSA, EIKÄ M
JA OLET TURVASSA, POLIISI VAHTII...

KAUSALAINEN EERO

874

MARATONKUJA 1 A 2
01280 VANTAA

